

SIÓ

informatiu
d'Agramunt i
de la
Ribera del Sió

**CONVERGÈNCIA
I UNIÓ**

JOSEP HUGUET
JOSEP Mª TORRES
RICARD BERTRAN
GABRIEL BALCELLS
ANTONI PENELLA
MONTSERRAT FELIP
JAUME BERTRAN
ANTONI MIRALLES
JOAN BONCOMPTE
XAVIER NORÓ
BAPTISTA BALAGUERÓ

JORDI INGLÉS
EDUARD ZURITA
LLUÍS GONZÁLEZ
JAUME CUÑAT
AMADEU AMIGÓ
MARISOL GRAU
JORDI FIGUERES
FERNANDO MORELL
FRANCISCO CIFUENTES
JAUME HUGUET
FRANCISCO SÁNCHEZ

VOTA EL FUTUR. VOTA PSC

ELECCIONS MUNICIPALS-87 AGRAMUNT

1.- JORDI INGLÉS SOLÉ	(INDEPENDENT)
2.- EDUARD ZURITA ALCALÀ	(INDEPENDENT)
3.- LLUÍS GONZALEZ MONTAÑO	PSC (PSC-PSOE)
4.- JAUME CUNYAT MATA	PSC (PSC-PSOE)
5.- AMADEU AMIGÓ PLÀ	PSC (PSC-PSOE)
6.- MARIA SOLEDAD GRAU RAMOS	(INDEPENDENT)
7.- JORDI FIGUERES VILANOU	(INDEPENDENT)
8.- FERRAN MORELL BERGÉS	(INDEPENDENT)
9.- FRANCESC CIFUENTES FERNANDEZ	(INDEPENDENT)
10.- JAUME HUGUET CUNYAT	(INDEPENDENT)
11.- FRANCESC SANCHEZ BALASCH	(INDEPENDENT)
SUPLENTS:	
1.- MIQUEL RIBERA GUIU	(INDEPENDENT)
2.- JOSEP MARIA PUIG BOSCH	(INDEPENDENT)
3.- MAGÍ GALCERAN PADULLES	(INDEPENDENT)

PSC
PSC-PSOE

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Josep M.^o Planes,
Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu
i Rosa Maria Sera.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Pauli Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.200 ptes.

A l'estranger: 1.800 ptes.
Número solt: 125 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contin-
gut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·la-
boradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vul-
guin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10)
abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

MUNICIPALS '87

El proper dia 10 de juny el poble tornarà a ser cridat a les urnes per exercir el seu dret, i també el seu deure, d'anar a votar. D'expressar amb absoluta llibertat qui vol que s'ocupi, per un temps determinat, dels afers públics. La necessitat de participació és òbvia malgrat que en democràcia, el sistema, almenys en la nostra constitució, no obliga a ningú ni penalitza el quedar-se a casa. Les urnes acolliran el proper dia 10, les paperetes per a designar, per primera vegada, els representants de l'Estat Espanyol al Parlament Europeu i, per tercera vegada, qui ha d'ocupar l'Ajuntament durant quatre anys més.

Unes altres eleccions municipals en portes. En aquests moments ja s'ha iniciat la campanya electoral en el decurs de la qual les dues opcions que es presenten en aquesta confrontació, explicaran els seus programes i en aquest sentit la nostra revista ha posat, com en les altres ocasions, uns espais a la seva disposició perquè puguin exposar als lectors de SIÓ tot el que creguin convenient.

La revista no entrarà, com no ho ha fet mai, en anàlisis de cap de les opcions que es presenten per competir i conquerir el vot de l'elector agramuntí. D'altra part, com que som una comunitat en què tots ens coneixem i que les gestions es fan tan a prop de tots, els agramuntins tenim prou elements de judici per escollir les nostres opcions.

Sens dubte aquest no és pas el moment encara de reflexionar públicament, privadament segur que tots hi direm la nostra, sobre les circumstàncies que han concorregut en la preparació de les candidatures. El perquè són dues i en altres pobles de les nostres contrades són com a mínim quatre. Quines circumstàncies polítiques, socials, àdhuc culturals, concorren perquè hi hagi dificultats per trobar persones que vulguin anar davant d'entitats i institucions agramuntines. Caldria, s'haurà de fer, analitzar aquestes causes que fan del nostre poble una comunitat diferent de la majoria que ens envolta.

No sabem si el resultat de les properes eleccions municipals ens donarà resposta a algunes d'aquestes preguntes, però segur que en caldrà cercar-ne d'altres.

De moment, que cada agramuntí reflexioni sobre el vot que haurà d'emetre ben aviat. Tots ens hi juguem bastant com a comunitat i esperem que la contesa electoral es mogui dins els àmbits més estrictes de la disparitat política i amb l'únic interès del bé per a la vila d'Agramunt.

Fets del mes

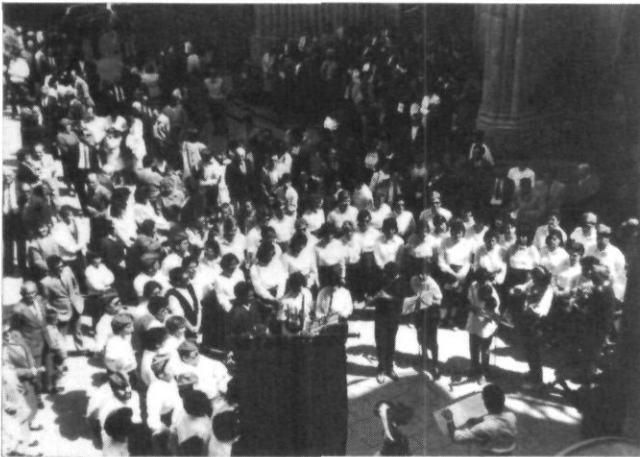
SETMANA SANTA I PASQUA

Cap variació en la celebració d'aquests dies a Agramunt.

Els actes festius i religiosos que cada any tenen lloc durant aquests dies, a la nostra vila no varien pas massa d'any en any. Es va accentuant la tendència a escollir-los com a dies de vacances ja sia per fugir de la vila, els agramuntins, com venir a passar-hi unes jornades. Enguany —el temps acompanyà— vam poder veure molts forasters durant la setmana. Cal ressenyar també un lleuger augment de participació en els diferents oficis religiosos. L'èxit però se l'endugué el Dilluns de Pasqua quan la vila quedà pràcticament buida. A la una del migdia eren pocs els agramuntins que restaren a casa.

LES CARMELLES

Les alegres caramelles "Aires del Sió", van tornar a sortir a omplir places i carrers amb els seus cants i la música de la gent de l'Escola de Música. Un matí calorós

del Diumenge de Pasqua que els caramellaires passaren recorrent la població alegrant els agramuntins en aquesta festa tant assenyalada. Els convilatans, en justa correspondència, els oferiren unes tres-centes mil pessetes que una vegada descomptades totes les despeses, els caramellaires disfrutaran amb un viatge a Barcelona tal com es va decidir en dues assemblees celebrades posteriorment.

EL CONCERT DE LA CORAL

Com és ja tradicional, a la una del migdia tingueren lloc els concerts de les corals "Bon Cant", el grup petit i el gran, i "Avui".

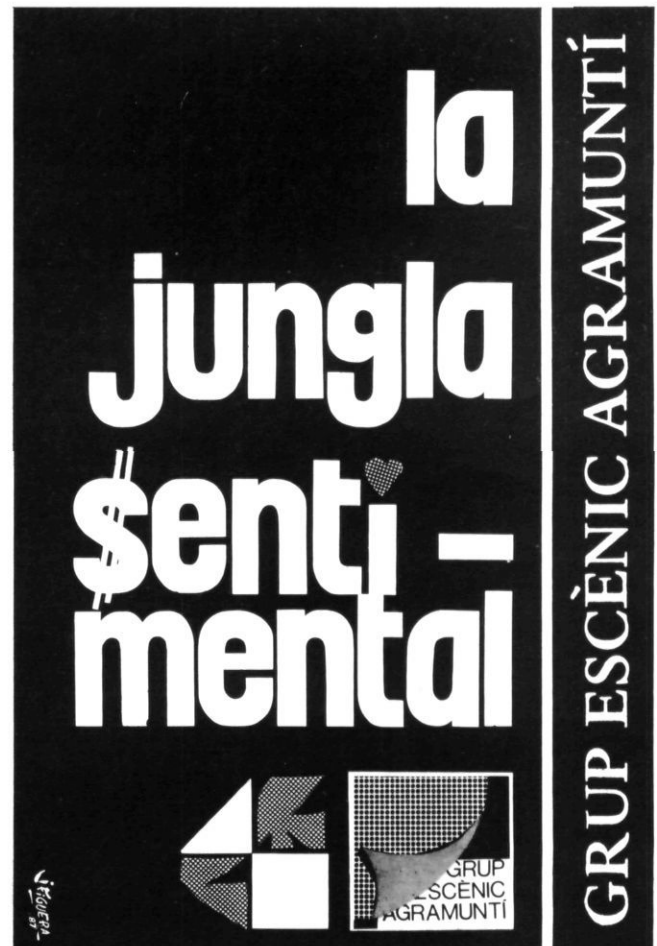
Un nombrós públic seguí amb gran atenció les moltes cançons que interpretaren petits i grans. Les dues mas-

ses corals ara passen per un bon moment quant a nombre de cantaires, especialment la d'adults i el grup gran de la "Bon Cant".

TEATRE

El Grup Escènic Agramuntí tornà a pujar a l'escenari

del Casal per oferir un altre muntatge teatral. Per primera vegada ho feia amb dues representacions: una a la tarda, amb l'assistència d'unes dues-centes persones, i una a la nit amb unes cinc-centes. L'obra escollida va ser la divertida comèdia de Jordi Teixidor "La Jungla sentimental", que deixà un bon sabor als espectadors que sortiren satisfets de les representacions. Un elenc molt nombros format per:

Presentador	<i>Manel Pedraza</i>
Ernest Suhler «El Tigre»	<i>Ramon Lluch</i>
Roger, l'hereu Suhler	<i>Joan Ribalta</i>
Frederic Piccó, ex-comptable i convers	<i>Xavier Burgués</i>
Sarah de Piccó, consort de l'anterior	<i>Antonieta Canosa</i>
La fatal Míriam Mòlins, sirena	<i>Anna Martín</i>
Harold Mòlins, son pare	<i>Pere Riera</i>
Johan Alrodge, el sinistre	<i>Josep Mª Martí</i>
Zenó, espia	<i>Paquito Cifuentes</i>
Raf Heckess, emissari	<i>Xavier Torres</i>
Un cambrer	<i>Josep Padullés</i>
Un tocòleg	<i>Amadeu Padullés</i>
Un enterramorts	<i>Cisco Porta</i>
Un Agent de la Propietat	<i>Ricard Bertran</i>
La secretària, Elsa	<i>Carme Vicens</i>
El cap de personal, Whilah	<i>Ramon Gili</i>
Pistoler	<i>Cisco Porta</i>
Il·luminació i So	<i>Gilbert Bertran</i>
	<i>Josep M.ª Ros</i>
	<i>Joan Riera</i>
Maquillatge	<i>Josefina Figuera</i>
Cartell i programa de mà	<i>Jaume Figuera</i>
Apuntadores	<i>Amàlia Prados</i>
	<i>Magda Gili</i>
Regidor	<i>Manel Pedraza</i>
Director	<i>Amadeu Padullés</i>

CASAL D'AVIS

Assemblea de Socis i convocatòria i anul·lació d'eleccions.

En una altra secció d'aquest número, el lector trobarà àmplia informació de l'assemblea que el Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca va celebrar el dia 9 d'abril així com de les frustrades eleccions, per manca del nombre adequat de candidats, que s'havien d'haver celebrat el dia 29 del mateix mes.

SANT JORDI

Llibres, roses i el Certamen Literari protagonistes de la jornada.

Una ballada de sardanes a la plaça del Mercadal a partir de les vuit del vespre a càrrec de la Cobla Juvenil de Bellpuig, cloqué la Diada de Sant Jordi, patró de Catalunya i Dia del llibre i de la rosa. Al migdia en un senzill

acte celebrat a la sala d'actes de l'Ajuntament, es lliuren els premis als guanyadors del Certamen Literari de Sant Jordi d'enguany, que organitza el Consell de Festes amb la col·laboració de la nostra revista.

De roses i llibres sembla que se'n van vendre en quantitat, i també se'n van regalar a dojo per part de les entitats d'estalvi que aprofiten aquest dia per fer la guitza als professional del ram.

Algun veí es queixava de la manca de banderes catalanes als balcons. Sembla que aquesta diada ha quedat més festiva que reivindicativa i que és la Diada Nacional la més idònia per donar senyals d'identitat.

LOTO RÀPID

Èxit de la loteria catalana.

El dia de la Mare de Déu de Montserrat d'enguany passarà a la història com el dia que entrà en funcionament la LOTO RÀPID, aquest sistema que el Govern de la Generalitat ha muntat per fer algun caleret més. L'èxit dels primers dies ha estat, com arreu del país, descomunal. En l'actualitat són tres els establiments que en tenen, però sembla que no es descarta que se n'autoritzi més.

MARXA A PEU

Participació agramuntina a la II Marxa a peu a Montserrat.

El cap de setmana del 24 al 26 d'abril, un nombros grup d'agramuntins participà en la segona edició de la marxa a peu a Montserrat que es fa amb motiu de la festivitat de la patrona de Catalunya.

La sortida d'Agramunt en l'edició d'enguany, es va fer de dues maneres: el dia 24 a les 5 de la tarda, sortien cap a la localitat segarrenca de Sant Ramon, aquells parti-

←

cipants que van voler fer tot el trajecte a peu. Unes hores més tard sortien la resta de participants amb autocar. L'endemà es va fer a peu la resta del viatge fins a Montserrat.

JUBILACIÓ

Canvi de farmacèutic titular.

Amb motiu de la jubilació ha cessat com a farmacèutic titular, Guillem Viladot, que ho havia estat des de feia uns trenta anys. Viladot havia presidit "l'Associació de Farmacèutics Titulars de Catalunya".

Les funcions de titular les realitza Josep Esteve d'una manera interina, fins que es dugui a terme la prevista reestructuració dels serveis farmacèutics.

JORNADA DE GERMANOR

L'Escola Municipal de Música celebrà una jornada de germanor entre alumnes i pares.

Unes 180 persones, entre alumnes i pares de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt participaren en una primera trobada que se celebrà el diumenge dia 26.

El lloc escollit va ser la Masia "El Plantat", prop de la Font de Coscó. L'excusa, el corder que va correspondre a la carrossa que l'Escola va organitzar per les passades festes del Carnaval.

Un dia molt agradable, climatològicament parlant, va ajudar l'èxit de la trobada que sembla que es repetirà anualment, per les ganes que manifestaren els participants.

VOLS que et corregeixin un text?
que et tradueixin un missatge publicitari?
que t'aclareixin un dubte lingüístic?
que t'informin sobre l'ús del català?

Adreça't per telèfon o personalment, al

SERVEI MUNICIPAL DE CATALÀ

(Gratuït i obert a tothom)

AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

**Atenció al públic:
Tots els dies en hores d'oficina.
Telèfon 39.00.57**

Amb la col·laboració de la Direcció
General de Política Lingüística
– Generalitat de Catalunya –

Assemblea General del Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca

El passat dia 9 d'abril i a les 11 del matí tingué lloc, a la sala-teatre del Casal Agramuntí, una Assemblea General de socis del Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca, convocada per la Junta que, des del desembre de 1983 ha estat formada pels senyors: R. Amigó, D. Roig, R. Jové (dissortadament aquests tres ja morts), R. Areny, A. Alcalà, M. Feixa, J. Martorell, I. Huguet, J. Puig, M. Jové, P. Cuñat, i a la que, més darrerament, s'incorporà R. Pont.

Obrí l'acte el President Sr. R. Areny per saludar els presents, unes 140 persones. Després prengueren la paraula el secretari Sr. A. Alcalà, el tresorer Sr. M. Feixa, i el vocal Sr. J. Puig que llegí el següent text:

"Després de la lectura de les memòries d'aquests tres anys llargs de la nostra actuació com a junta del "Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca", ara em toca a mi: En primer lloc em plau donar les gràcies a tots els que ens votàreu i en nosaltres dipositàreu vostra confiança, esperant que quan donarem resultat de les nostres petites finances la majoria les aprovareu i més si teniu en compte que hem fet com ja diuen les memòries, moltes coses, i que mai no hem demanat res als socis.

Com es va poder fer això? molt senzill: durant aquests tres anys, hem fet sempre de formigues mai de cigales.

Al prendre possessió, ens trobàrem amb uns petits deutes. Tots sabeu que abans de nosaltres, unes senyores i senyors varen fer uns treballs per legalitzar el reglament, comprar i sellar alguns llibres oficials, etc.

Com que ens havien dit que les Caixes ajudaven molt als jubilats (llavors a Agramunt sols hi havia dues Caixes), el primer que es va fer, és una visita col·lectiva a la Caixa d'Estalvis per fer una petita demanda. Explicada la cosa, ens atengueren molt bé i ens prometeren que ens obririen una llibreta de moment amb 12.000 ptes. Ens animaren i posats a demanar vàrem dir que també ens feia falta, per començar, un fitxer, fitxes i altres impresos; ens digueren també que podíem anar a buscar-ho a la impremta i que portéssim la corresponent factura que la posarien al compte. Llavors també demanàrem que si ens deixarien posar a la Biblioteca per fer carnets i rebre als socis, cosa que també ens ho atengueren fins que començaren les obres de la reforma. Després d'aquestes obres ens facilitaren el local que avui tenim; però resultà que allí vàrem haver de comprar estufa i taula per màquina d'escriure i la corresponent màquina d'escriure.

Donem les gràcies públicament a la "Caixa de Pensions" per les atencions i més si tenim en compte que mai no ens han demanat res de la llum i de la calefacció.

*Membres de la Junta del Casal d'Avis presidint l'Assemblea.
(D'esquerra a dreta: I. Huguet, M. Feixa, R. Areny,
A. Alcalà, J. Puig, M. Jové i P. Cuñat)*

També ens vam dirigir a la Caixa de Catalunya i vam ésser molt ben atesos, però com que no ens parlaren d'obrir cap llibreta, un senyor anònim ens en va obrir una de 5.000 ptes.; en tenir ja cabals començarem a pagar petites despeses.

Així hem arribat al dia d'avui que us podem donar relació amb el saldo existent.

Per no cansar-vos tant sols detallo les entrades i les sortides més importants, encara que a la fi dono total de totes, no obstant tenim a disposició el llibre de caixa i comprovacions de tot, ja sigui recuperacions de viatges, balls, així com les seves despeses.

Segurament que algú pot arribar a pensar que són moltes les entrades de balls i no tantes les despeses; ja sabeu que excepte l'últim ball, del despatx i porters sempre ens en cuidàrem nosaltres desinteressadament.

Així que seguidament començo l'esmentada relació, però abans demano que perdoneu tot aquest "rotllo", penso que per ser el primer cop que ens dirigim a tots vosaltres teniu dret a assabentar-vos-en. Gràcies".

Com a resum de la seva bona administració, donem els saldos que han presentat al final de cada exercici:

31/12/1985, saldo a favor de pessetes 267.999
31/12/1986, saldo a favor de pessetes 497.333
8/4/1987, saldo a favor de pessetes 452.842

Al torn de precís i preguntes, parlà el Sr. Batlle, J. Huguet, per aclarir alguns punts referents a l'edifici i instal·lacions del Casal d'Avis, que molt aviat s'ha d'inaugurar.

També s'informà de que l'entitat s'ha fet càrrec de les despeses (pessetes 36.708) de la il·luminació dels nous Misteris que fa poc s'han instal·lat al temple Parroquial.

Donat que quasi ningú no s'ha presentat per formar part de la nova Junta, tal com s'acordà el dia de l'Assemblea (es podia fer fins al dia 29 d'abril), s'ha decidit formar una Junta Gestora, que ha quedat integrada pels següents senyors: R. Areny, M. Jové, P. Cuñat, J. Padullés i J. Ribalta.

PACTE DE PROGRÉS

ÉREM UN FUTUR, JA SOM EL PRESENT

Amics, fa un temps a l'escola i a casa ens dieu: vosaltres sereu els homes i les dones del demà, haureu de fer un futur millor. Doncs ara és el nostre moment, "SOM JA EL PRESENT" en aquest moment de la història, on el vot és l'arma de la democràcia i del poble.

Tots sabem que la democràcia és la participació, i tot ciutadà té l'obligació i el dret a la vegada d'aportar tota la seva il·lusió, anhels i esperances; motiu doncs que ens mou a fer la nostra candidatura "PACTE DE PROGRÉS".

Com podeu ja esbrinar som una gent unida pel present, que volem potenciar el futur d'Agramunt i els nostres agregats i per tant de tot el poble de Catalunya.

El futur de Catalunya està en tots els seus municipis, per tant la tasca que hem de portar a terme és molt gran. Conscients de tot això, sabem que no n'hi ha prou amb que se sentin les nostres veus o solidaritzar-nos als moviments ja existents, sinó que hem de lluitar amb fets. Aquest és el nostre propòsit.

VOLEM un Agramunt sense atur. Que els joves no hagin de marxar, puguin guanyar-se la vida dignament en el nostre poble. I per això cal que l'Ajuntament potenciï la creació de llocs de treball, fent atractiva la inversió i creació d'indústria en el nostre municipi.

VOLEM, malgrat que ja ens estem quedant aïllats, que la nostra vila estigui present en les decisions que fan referència a les vies de comunicació.

VOLEM un entorn agradable i humanitzat. Hem de fer que els nostres espais verds —que prou en tenim— siguin agradables, respectats i ben cuidats, perquè en puguem gaudir tots els veïns.

VOLEM que l'esport arribi a tots. L'Ajuntament ha de facilitar i fomentar les activitats esportives. És intenció nostra continuar amb la idea d'un polisportiu cobert. Però també ho és la de millorar la utilització de les pistes que ja tenim, traient-ne el mateix profit.

VOLEM que la cultura no sigui un element estrany dins la vida de la vila. L'hem de potenciar tant a nivell d'escoles municipals com fent suport a les associacions de caire privat, que lluiten per un nivell cultural millor pel nostre poble.

VOLEM per als que ens hagin passat davant en anys i gaudeixen de tantes primaveres, disfrutin per fi, que ja és hora, del seu Casal d'Avis, i que siguin ells mateixos que per tot i amb tot orientin el seu bon funcionament. Comptant, com no cal dir, amb tot el suport i ajuda que faci falta de tots nosaltres, gaudint amb felicitat del seu ben merescut esplai i diversió.

Per què puguem dur a terme tots aquests anhels, i pensant que estem al servei del nostre poble: AGRAMUNTINS us demanem el vostre vot.

VOTEU PACTE DE PROGRÉS PSC (PSC-PSOE)

CANDIDATURA

1.- Jordi Inglés Solé	Independent
2.- Eduard Zurita Alcalà	Independent
3.- Lluís González Montaña	PSC (PSC-PSOE)
4.- Jaume Cunyat Mata	PSC (PSC-PSOE)
5.- Amadeu Amigó Pla	PSC (PSC-PSOE)
6.- Maria Soledad Grau Ramos	Independent
7.- Jordi Figueres Vilanou	Independent
8.- Ferran Morell Bergés	Independent
9.- Francesc Cifuentes Fernández	Independent
10.- Jaume Huguet Cunyat	Independent
11.- Francesc Sánchez Balasch	Independent

SUPLENTS:

1.- Miquel Ribera Guiu	Independent
2.- Josep Maria Puig Bosch	Independent
3.- Magí Galceran Padullés	Independent

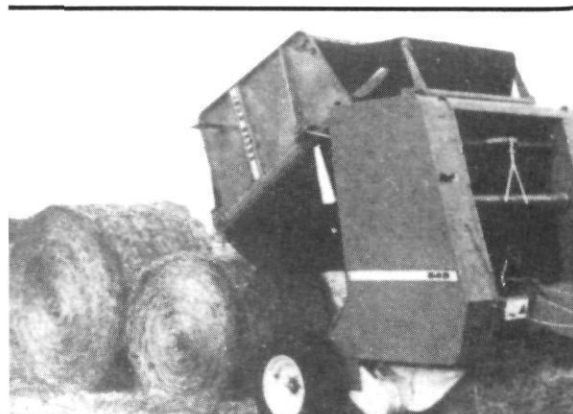
VICENS

**TRACTORS
MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA**

CONCESSIONARI

JOHN DEERE

Sant Isidori, 11 - Tel. 602452 - MOLLERUSSA (Lleida)

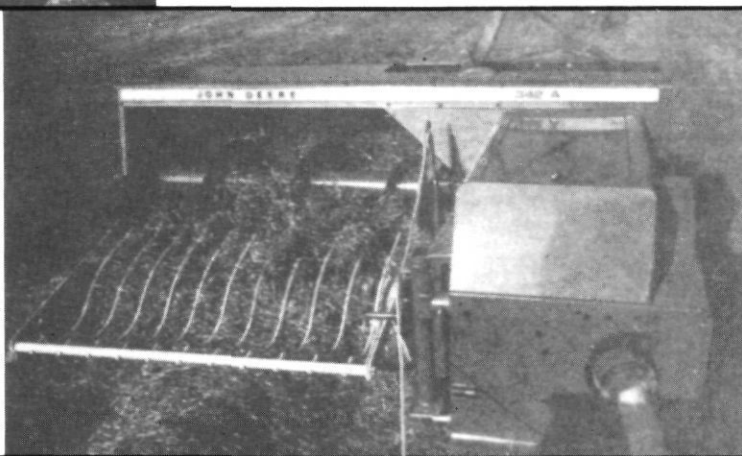
TRACTORS

Elegeixi entre una completa gamma de tractors amb 3, 4 i 6 cilindres de simple o doble tracció. Tots els models disposen de versions "Línia Super" o "X-E" (aquesta més econòmica).

Les especials característiques de fiabilitat de John Deere signifiquen menys temps morts cada dia durant tota la vida útil del tractor. Així, podrà fer més treball diari amb les nostres transmissions de canvi sota càrrega, sistemes *hidràulics d'alta capacitat*, i una *màxima maniobrabilitat* en els tractors de doble tracció.

EMPACADORES

Qualsevulla que siguin les seves necessitats d'empacatge, elegeixi entre la completa gamma d'empacadores convencionals i rotoempacadores John Deere. Nostres rotoempacadores per a paques cilíndriques ajusten fàcilment el tamany i la densitat de paca que vostè desitja, en moltes condicions i tipus de collita. Les empacadores tradicionals fan paques rectangulars perfectament lligades i tan compactes que mantenen la seva forma indefinidament.

RECOL·LECTORES

La demostrada qualitat de disseny de les recol·lectores John Deere representa una major fiabilitat i productivitat. Aquesta qualitat està patent en una àmplia gamma de models. Una cabina molt silenciosa, proporciona un control total de la collita mentre vostè condueix còmodament. Elegeixi d'entre una variada gamma de capçals de blat de moro i plataformes de tall, qualsevulla d'ells l'assegurará un excel·lent rendiment en collites enllitades.

**CONVERGÈNCIA
I UNIÓ**

ARA, AMB C. i U., PER CONTINUAR ENDAVANT

CANDIDATURA:

- 1.- Josep Huguet Herbera (CDC)
- 2.- Josep-Maria Torres Sabé (Independent)
- 3.- Ricard Bertran Puigpinós (Independent)
- 4.- Grabiell Balsells Xuriachs (CDC)
- 5.- Antoni Penella Ferran (Independent)
- 6.- Montserrat Felip Trepal (CDC)
- 7.- Jaume Bertran Puigpinós (Independent)
- 8.- Antoni Miralles Puig (Independent)
- 9.- Joan Boncompte Romeu (Independent)
- 10.- Xavier Noró Camats (Independent)
- 11.- Baptista Balagueró Antonijuan (Independent)

SUPLENTS:

- 1.- Joan Pedrós Miralles (Independent)
- 2.- Miquel París Omedes (Independent)
- 3.- Josep-Maria Lluch Baró (Independent)

ALS ELECTORS:

Ens tornem a presentar amb un equip humà renovat, però amb el mateix esperit de treballar sense regatejar esforços per seguir millorant el nostre poble.

Creiem, sincerament, que la gestió municipal duta a terme en les dues legislatures anteriors palesen bé el nostre neguit i afanys de lluita esmerçats que han fructificat (durant la nostra etapa com a INDEPENDENTS), en les realitzacions de millores assolides.

Seguirem en la mateixa línia d'actuació però, ara, amb el suport i assessorament d'una coalició política inequívocament casolana: "CONVERGÈNCIA I UNIÓ".

Defugim, com sempre, la temptació de promeses concretes emprades a tort i a dret per alguns, moltes vegades alegrement i només per motius electoralistes mancades, però, de reflexions serioses i experimentades que fan dubtar de la seva verosimilitud i solidesa.

Oferim, com en les ocasions precedents, dedicació, esforç i honestat en les actuacions.

Presentem, junt amb gent experimentada, elements joves i entusiasmats frisosos de tenir ocasió de demostrar-vos, a tots els vilatans, la seva capacitat de gestió.

Per això i sempre per un AGRAMUNT millor, ara, amb C. i U.,

US DEMANEM EL VOSTRE VOT!

Els lectors escriuen

Sr. Director de la revista SIÓ:

En els últims números de la revista SIÓ s'ha desencadenat una absurda discussió sobre qui té dret o no a fer investigació històrica. I com que la invectiva ha assolit uns nivells alts d'acritud i aspror, molts lectors ens hem quedat amb un regust desagradable que no és bo ni per la revista ni per ningú. Amb les meves paraules, doncs, no pretenc de cap manera posar encara més llenya al foc.

Però no puc menys que manifestar que d'alguna forma jo mateix també m'he sentit involucrat en la diatriba, perquè no sóc historiador professional però amb les meves actuacions humilment penso que he fet alguna positiva aportació a la història i a l'art dels nostres pobles. Aquí estan, entre altres, les esglésies romàniques de Pelagalls i Bellver com a testimonis fe-faents que els investigadors afeccionats també hem posat el nostre petit granet d'arena en aquesta tasca de descobrir el passat dels nostres poblets de la Ribera del Sió i preservar els seus monuments per les generacions venidores. Si jo, i la gent que m'han ajudat, ens haguéssim creuat de braços esperant que els tècnics i científics vinguessin a fer una obra modèlica, el passat romànic de Pelagalls i Bellver restaria a hores d'ara totalment oblidat i els seus monuments probablement estarien a punt d'enrunar-se.

Nosaltres hem fet la nostra tasca el millor que hem pogut. Que vinguin després els erudits, siguin joves o siguin grans, i que amb les seves tècniques i interpretacions dels fets pretèrits diguin una paraula més crítica i acurada i ajudin a aprofundir en el passat de la nostra comarca; benvinguts siguin! No seré pas jo qui els barri el pas. Però mentrestant, ningú no té dret a bandejar la labor meritòria de tants afeccionats que amb gran amor, paciència i treball han construït moltes vegades la plataforma des d'on els professionals han po-

gut dur a terme llurs investigacions més erudites. Hom no s'acreditarà com a investigador i científic de vàlua desautoritzant i menyspreant a priori els altres ni bravejant dels títols universitaris que posseeixi, sinó amb la tasca investigadora que dugui a terme al llarg de la vida i les obres que d'aquesta tasca en resultin. Els fets fan l'home, no les paraules.

Em sembla també de molt mal gust, per no dir insolent, l'últim paràgraf de l'article "Rectifiquem" de l'últim número de SIÓ, el del mes d'abril, en el qual el Sr. Planes rectifica una errada comesa en el seu article anterior "Retalls d'història de la Ribera del Sió". Si és propi d'homes equivocar-se i de savis rectificar, honora l'autor l'esmena feta públicament, però sobren completament les mostres de satisfacció i gens dissimulada ironia —encara que ho faci en anglès— amb què l'autor s'adelita davant les imaginàries reaccions de "uns quants", o potser molts, lectors als quals no agrada l'altivesa demostrada en les seves maneres arrogants i desdenyoses.

I per acabar, també voldria dir que em sembla una mica lleuger i precipitat el punt de vista del mateix Sr. Planes sobre Lenin, en el número 277 del mes de març. Només cal visitar Rússia per adonar-se que si els soviètics tenen algú per pare-fundador de la nova pàtria, aquest és Lenin i no Stalin. Ni l'un ni l'altre són sants de la meva devoció, però us asseguro que tant a Moscou, com a Leningrad, com a Kiev, he pogut comprovar que la presència de Lenin és realment abassegadora, des del famós mausoleu a la Plaça Roja, on en incessant processó li reten un veritable culte, passant per les innombrables estàtues i monuments que hom troba pertot arreu, fins als rètols constants en tota mena d'establiments públics. A Stalin, en canvi, li han retirat fins i tot el nom de la ciutat que tenia dedicada: Stalingrad des del 1961 s'anomena Volgograd.

Ben cordialment

Maurici Cirera

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Ramon Capitan i Gallardo

(INDEPENDENT)

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

Es fan dissenys gràfics

(marques, logotips, anagrames, etc.)

**Rètols sobre qualsevol material
i cartells publicitaris o comercials.**

Raó: PERE MIÑAMBRES i BOIXEREU
Carrer de Sant Joan, 23 AGRAMUNT

optica J. esteve

Àngel Guimerà, 14
AGRAMUNT
Tel. 390 428

Santa Anna, 15
CERVERA

FARMAOPTICS

Electricitat ALBAREDA

Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pi. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS

Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS

Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Sabateria HUGUET

Plaça Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Plaça Pou, 1 Tel. 39 00 30

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat J. OMEDES

Plaça del Pou, 22, 6° B Tel. 39 04 22

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG

Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS

Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Oficis, Festes i Costums

El maig, mes de festes i flors

1

Pels Rosers i Festes Majors de cap a cap de la Ribera, en tota la Comarca sencera es feien les festes millors.

2

Carreteres i camins s'invadien de jovent, bicicletes, tartanes i a peu n'era tot una remena.

3

Les cases s'omplien de gent no hi havia cap festa esguerrada, que boniques eren les places amb aquell recull de jovenalla!

4

Els menjadors de les cases, balcons oberts, persianes tirades, mantenien la frescor amb taules grans i ben parades.

5

Perquè us feu un bon cabal cada casa semblava una fonda, i si alguna no era fonda resultava un bon hostal.

6

Al dinar ja es feia ple, però la gentada era al vespre, en acabar el ball de tarda de gent n'era un formiguer.

7

Ningú no es quedava sense sopar tothom aci o allà s'encabia, els menjadors a sobreixir i al ball de nit amb alegria.

8

La Plaça guarnida de verd, ben mudada i ben regada, la música, que bé hi sonava! Les ballades el goig complet.

9

Era simpàtic l'espectacle d'uns divertiments casolans, esplais alegres i sans en un ambient molt agradable.

10

Ara el món ha canviat, el jovent fuig i s'escapa, anant d'un poble cap a l'altre buscant la seva "veritat".

11

Ja ningú no es queda prop, la joventut corre i s'esmuny, aquelles festes moren poc a poc, ells s'estiren molt més lluny.

12

Proven l'anar allí i allà, adelerats de sales de festes, les més exòtiques, guanyen les "beques" els cotxes els llancen molt més enllà.

13

Aquells Rosers i Festes Majors de la Ribera del Sió i comarca, van perdent la seva marca d'aquells temps sense retorn.

14

Els pobles queden deserts sempre que s'olora una festa, aquesta és la cega gesta del jovent de tots indrets.

15

La cosa no té remei i cada dia es va arrelant, i així el món va marxant amb aquest gran desgavell.

16

Sento un simpàtic enyorament d'aquells Rosers i Festes Majors quan la Ribera i Comarca vibrava amb les places plenes de gent i tot feia olor de festa i de flors.

Ferran Ros i Pijuan

COMUNICAT DE L'ASSOCIACIÓ DE PARES DEL COL·LEGI PÚBLIC D'AGRAMUNT

Ja des d'aquestes pàgines en el número 268, corresponent al mes de juny de 1986, ens donàvem a conèixer públicament en constituir-se la nostra Entitat. Ara, seguint aquest canal informatiu, us assabentem dels trets més essencials que han caracteritzat les Zones. Jornades Educatives que la Federació de Pares d'Alumnes de Catalunya, a la qual pertanyem des de fa poc, organitzà, dissabte 9 de maig, a la localitat de Sant Feliu de Llobregat. La nostra A.P.A. estigué representada per tres membres de la Junta que amb altres companys de les Terres de Lleida presentaren diverses esmenes al contingut dels diversos documents que es discutien i que feien referència a una millor qualitat de l'ensenyament.

S'hi recolliren les inquietuds que des de fa temps venim manifestant, les quals quedaren aprovades amb el suport de totes les A.P.A.(s) allí representades.

En resum les esmenes més importants aprovades en ponència i en ple foren:

- Reivindicar i aconseguir de l'administració un augment de l'autonomia i capacitat econòmica dels centres docents públics.
- Requerir un millor assessorament tècnic i especialitzat.
- Reclamar un major control i supervisió del funcionament dels consells escolars.

Donem, doncs, des d'aquí un vot de confiança als esforços que tots plegats fem per a la millora de l'ensenyament públic.

LA JUNTA DIRECTIVA

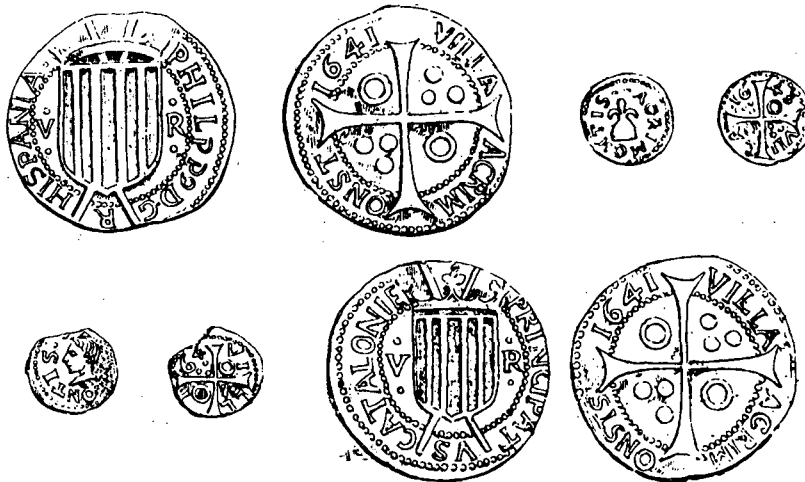
AGRAMUNT 200 ANYS ENRERA

(i III)

"A la nostra vila en el s. XIII-XIVè es fabricava la moneda del Comtat d'Urgell"

"Al 1788 poca cosa restava del castell i de les muralles"

"Pensem que a Agramunt hi va haver una aljama o call jueu molt important"

Monedes encunyades a Agramunt durant la guerra dels Segadors.

Continuem amb la transcripció i comentari del **"Diario de los viajes hechos en Cataluña"**, de Francisco de Zamora. Aquest és l'últim fragment de la descripció de la vila i el seu entorn, el 28 d'octubre de 1788:

"La Casa de la Villa es de sillería, y tiene una buena pieza. En ella están las cárceles, que son estrechas para una cabeza de Partido. Allí está también la carnicería. También está el tórculo con que se fabricaba la moneda, y varios pergaminos y un cartoral.

En algunas calles hay soportales capaces. El pozo de la villa situado en la parte nuevamente formada, es abundante y capaz, y se saca el agua de él con dos bombas.

La villa está situada en llano y tiene buenos paseos, aunque sin orden ni árboles, como podía, excepto una fila que hay al Sió en el portal de los Angeles. Tiene 300 casas y unas 2000 personas. Pasa por el lado el río Sió, y sobre él hay un puente muy robusto de dos ojos, y a su inmediación hay un huerto y jardín de Don Pedro de Gomar, muy gracioso. Al otro lado del puente está la capilla donde se dice se apareció la Virgen del Socorro".

La Casa de la Vila és el mateix edifici existent avui i en l'escut de la façana hi ha la data de 1703. La construcció ferma i seriosa, suposem que no desagradaria a Francisco de Zamora, almenys el seu comentari no és despectiu. A la Casa de la Vila hi havia les presons, la carnisseria i també el tòrcul, o premsa per a fabricar moneda. Recordem que a la nostra vila en el s. XIII-XIVè es fabricava la moneda del Comtat d'Urgell, els sous agra-

mundins. Després durant la Guerra dels Segadors (1640-52), com altres pobles de Catalunya, també encunyà moneda. Suposem que el tòrcul més aviat pertanyia a aquest últim període. Dissortadament, els pergamins i el cartoral que hi havia a l'arxiu no ens han arribat als nostres dies.

Dels coberts existents el 1788, pensem que molts d'ells han arribat als nostres dies, més o menys reformats, recordem els del carrer del Sió, els de la plaça de l'església i els del carrer de Sant Joan... Pel que fa al pou, es trobava en l'actual plaça del Pou, fora muralles, segurament en l'indret on avui hi ha l'aparcament dels taxis. Segons J. Viladot i Puig, aquest pou fou fet construir per Don Pere de Gomar quan va venir a la vila a mitjan segle XVIIIè. En el planell d'Agramunt de finals del s. XIXè, que vàrem publicar al primer capítol, ens podem adonar de la situació de molts indrets que es citen en el diari.

Adonem-nos del gran interès ecologista que Zamora expressa, puix en alguns paràgrafs del seu diari esmenta els pocs arbres que hi havia per la comarca i pel poble. Ressalta però la filera que n'hi havia al Sió al portal dels Àngels. Aquest portal, obert a les muralles al migdia, estava situat en l'actual carrer de Sió quan dóna perpendicularment a la carretera. Fins aquest portal arribava el camí de Tàrrega després d'atravessar el pont de pedra sobre el Sió.

Quan dóna les dades de població, suposem que les deia a ull, ja que parla d'unes 2000 persones i 300 cases l'any 1788. Pensem que en el 1787, un any abans, es va realitzar el cens de Floridablanca i a Agramunt hi consten 1881 habitants. Creiem que les cases o focs, no els

va contar gaire bé, suposem que n'hi havia més de 300, ja que amb una senzilla divisió ens dona més de 6 persones per casa, i en els estudis de població d'aquest segle, sempre es compta entre 4 i 5 persones.

Abans d'arribar al pont de pedra, i a mà esquerra sortint d'Agramunt, es trobava l'hort i el jardí de l'esmentat Don Pere de Gomar. Segons explicacions de persones coneixedores del passat d'Agramunt, i del llibre de J. Viladot i Puig, aquest hort era un gran tancat que anava des de la plaça del Pou, tot el carrer d'Agustí Ros per un costat i l'altre gairebé fins al cinema. Sembla que en queda alguna resta de les parets d'aquest hort, és la cantonada que hi ha abans del pont on es troba la pedra que recorda on arribà l'aigua del Sió en la riuada del 23 de setembre de 1874.

A l'altre costat del riu ja es trobava la Capella de la Verge del Socors, avui restaurada, però que fou començada a construir el 1678.

Acaba Zamora la descripció de la nostra vila i el seu entorn amb aquests paràgrafs: **"En las cercanías de esta villa estuvo el ejército de Felipe 5º y el pabellón. En San Francisco, en las cercanías del pueblo, se encuentran muchas sitges, varios sepulcros excavados en la peña viva y una montaña que llaman de los Judios. También hay una especie de camino cubierto, cortado en la peña viva, que, parece bajaba desde el Castillo al río. El Castillo está en un turó, que domina el pueblo y el llano, y desde él se descubre todo el contorno. Está arruinado, y un trocillo que ha quedado sirve de cárcel.**

Salimos de Agramún para ir a Pons, caminando siempre (luego que nos apartamos de la villa) por un bosque claro de carrascas, que prueban las que podría haber. Atravesamos el terreno por donde debe pasar el canal de Urgel, considerando las dificultades que hay que vencer, por ser estas montañas de yeso.

También pasamos por debajo del pueblo de Oriola, y antes habíamos dejado a una y otra mano los de Claret y Maravella..."

En la guerra de Successió la nostra comarca fou ocupada per les tropes de Felip V cap al 1707, any que va caure Lleida, Balaguer i totes aquestes contrades. Agramunt s'havia pronunciat a favor de l'Arxiduc Carles d'Àustria.

El castell es trobava en el turó situat a ponent de la vila, on avui hi ha l'altre dipòsit d'aigua. Al 1788 poca cosa en restava del castell i de les muralles, ja que havien estat destruïts, primer en la guerra dels Segadors l'any 1645, en ser assetjat i conquerit Agramunt pel Mariscal francès La Mothe, i més tard en la guerra de Successió. Avui del castell no en queda ni rastre i de les muralles, sols uns panys de paret molt malmeses, en el carrer de la Muralla. Del camí cobert fet a la penya que diu que baixava del castell al riu no en queda ni el record.

Pel que fa referència a les sitges que hi havia per l'en-

torn de Sant Francesc, avui no en queda cap, però hi ha el record que en algunes cases velles encara n'hi havia d'excavades al sauló, per a guardar-hi els cereals.

La muntanya dels jueus, que pel que sembla hauria d'estar situada prop de Sant Francesc, també se n'ha perdut el record. Però pensem que a Agramunt hi va haver, fins a la fi del s. XVè., una aljama o call jueu molt important. Aquesta comunitat tenia la seva pròpia sinagoga i el fossar fora de la vila. No fa molts anys, en un petit turó situat vora el camí de les masies, es va trobar una estela funerària amb inscripcions en hebreu, la qual sembla que fou portada al museu Arqueològic de Lleida. Això demostraria l'existència d'aquesta muntanya dels jueus, tot i que Zamora la situa a un altre indret, molt possible perquè li fou dit de paraula i no la va visitar personalment.

El camí d'Agramunt a Pons que passa entre Claret i Meravella i pel poble d'Oriola, encara avui el podríem seguir. Fixem-nos en la referència que fa en creuar la Serra de Montclar de l'indret on havia de passar el canal d'Urgell. Aquest canal pensem que no va ésser acabat fins al 1862, però des de feia bastants segles que se'n parlava i fins i tot s'havien realitzat diversos projectes, degut a la importància econòmica que hauria de tenir per les terres planes aleshores de secà.

Ramon Bernaus i Santacreu

Volem agrair la col·laboració de la gent d'Agramunt que ens ha ajudat a recordar els indrets oblidats del passat de la nostra vila, especialment al Sr. Lluís Pons i al Sr. Joan Puig.

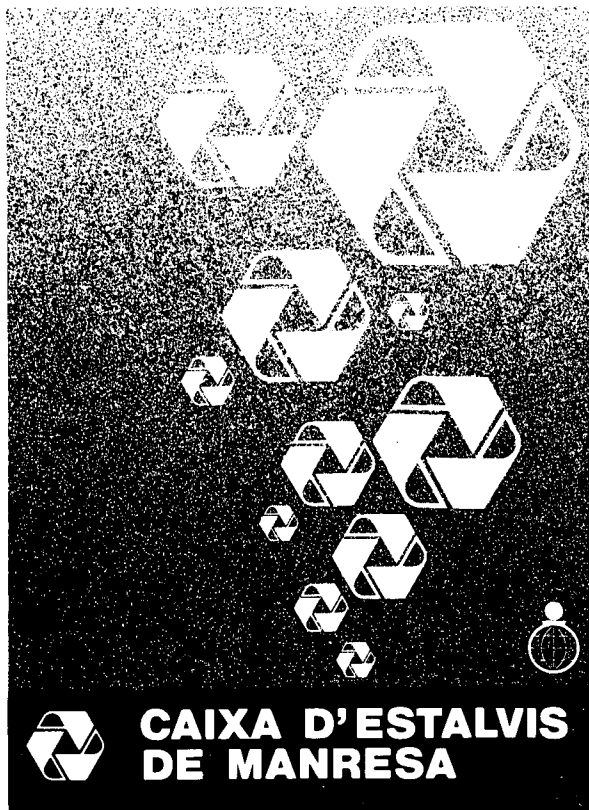
BIBLIOGRAFIA:

- Francisco de Zamora: "Diario de los viajes hechos en Cataluña". Presentat i comentat per Ramon Boixareu. Editorial Curial Documents de Cultura, Barcelona 1973.
- J. Viladot-Puig: "De l'Agramunt Pretèrit".
- Francesc Carreres i Candi: "Geografia General de Catalunya". Reproducció facsímil. Volum VII, LLEIDA I. Ed. Catalanes SA. Barcelona-1980.
- "Els Castells Catalans" Volum VI, 2ª part. Rafael Dalmau, Editor. Barcelona-1979.

*Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA*

L'ESPIGA

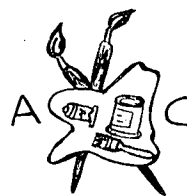
PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

**CAIXA D'ESTALVIS
DE MANRESA**

A Agramunt, es venen dues
finques de terra de secà.
Tenen 7 jornals cada una.

Raó: Telèfon (93) 220.15.71
Sr. Caselles
(Truqueu a la nit)

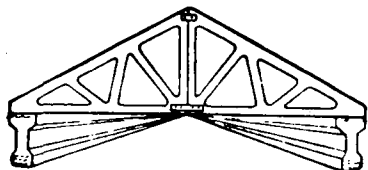

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS

Antoni Capitán

C. de Pau Casals, 2 - 1er, 2^a - Tel. 39.04.03 **AGRAMUNT**

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS**

Xe CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI VILA D'AGRAMUNT

Sota l'organització del Consell de Festes, el patrocini de l'Ajuntament i la col·laboració de la revista «Sió», es va celebrar el desè Certamen Literari de Sant Jordi a la nostra Vila.

Val a dir, doncs, que el Certamen, una festa literària que va començar sota l'impuls i la iniciativa d'una colla de joves entusiastes, any rera any es va consolidant. El Certamen Literari va sorgir amb la intenció d'ajudar a la "normalització" de la nostra llengua; avui dia, després de deu anys, podem dir sincerament que ja ha fet una tasca i que creiem que està ajudant a la normalització del català. El Certamen de Sant Jordi cada curs es viu a les escoles. I és que el Certamen, amb les seves dotacions de llibres en català, comença a ser un element més dels del "23 d'abril".

ELS PARTICIPANTS

En aquesta ocasió hi ha hagut 587 participants: 330 en poesia i 257 en prosa (vegeu el quadre adjunt). La major part dels participants són escolars; es pot dir, doncs, que el Certamen Literari va destinat principalment als estudiants, als nens i nenes dels nostres col·legis. Una peça fonamental que ajuda a mantenir el Certamen en un bon nivell n'és

el professorat, ja que gràcies als mestres que vetllen, esperonen i inciten els alumnes a la creació literària, aquest concurs literari té aquesta concurrència tan elevada.

Enguany ha estat, de totes les convocatòries del Certamen, la vegada que hi ha hagut més "escriptors", cosa que és molt significativa i esperançadora. La participació que hi hagué els primers anys a hores d'ara s'ha triplicat: això és un bon símptoma!

ELS JURATS I LES DELIBERACIONS

Aquest ha estat el setè cop que la Redacció de «Sió» assumeix el risc de fer de Jurat. Val a dir que la feina no és fàcil i, a la vegada, que està ben mal pagada! L'única gratificació és, potser, el fet de poder llegir un grapat de composicions algunes de les quals tenen un enginy i una força molt envejables i que ja hauríem volgut tenir els membres del jurat en la nostra juvenesa.

Perquè la gent pugui saber com "funcionen" els jurats, us direm que els membres que formem la redacció de «Sió» ens dividim en dos grups: un de poesia i un de prosa. En aquesta ocasió érem set per banda (vegeu el veredict). A continuació, un

NOMBRE DE PARTICIPANTS AL LLARG DELS ANYS

anys	I 1978	II 1979	III 1980	IV 1981	V 1982	VI 1983	VII 1984	VIII 1985	IX 1986	X 1987
poesies	?	?	143	121	219	225	271	250	320	330
Proses	?	?	97	169	194	171	245	258	217	257
en total	?	aprox. 200	240	290	413	396	516	508	537	587

cop tenim totes les poesies i totes les composicions en prosa que s'han presentat al Certamen, decidim l'ordre de lectura. Cada membre del jurat de poesia es llegeix, doncs, cada una de les poesies, a la vegada que pren les oportunes anotacions cara al dia de la votació; igualment ho fan els components del jurat de prosa. Cal dir que les obres no porten el nom de l'autor a la vista, ja que és un requisit indispensable que no vagin signades sinó acompanyades d'un sobre tancat dins del qual hi ha el nom de l'autor. Un cop tots hem llegit totes les participacions de l'àmbit corresponent (prosa o poesia), es fa una reunió per tal de portar a terme les deliberacions i les votacions pertinents. Això es fa segons les edats i els premis que hi ha convocats. Primer de tot es realitza una primera tria o votació: cada membre escull 4 o 5 participacions. Després, una vegada es veu quines han estat les més escollides, es fa una segona votació; aquesta volta només entre les més votades. Si encara no hi ha una composició clarament destacada, es porta a terme una tercera i, a voltes, una quarta votació. Ah, i aquest procés es repeteix tantes vegades com premis hi ha; o sigui catorze cops cada jurat!

Enguany ha estat, de totes les convocatòries del Certamen, la vegada que hi ha hagut més "escriptors".

Quan s'han determinat "les millors" proses i poesies, es passa a l'acte d'obrir els sobres per tal de saber el nom dels guanyadors i, així, poder confeccionar la llista dels guardonats.

ELS PREMIS I L'ACTE DE REPARTIMENT

Aquest any, igual que l'any passat, hi havia un premi per edat i especialitat entre els 6 i 18 anys, més un pels de major edat. Els jurats van repartir 26 dels 28 premis, tot deixant "desert" el corresponent als 18 anys de poesia i prosa. A més, el jurat de poesia atorgà 4 accessits i el de prosa, 7 més; cosa que fa un total de 37 participacions premiades.

Els premis, consistents en lots de llibres, es van repartir en un acte que se celebrà a l'Ajuntament el dia de Sant Jordi. El Sr. Batlle, després de dirigir unes paraules als guardonats, va fer entrega, mitjançant la col·laboració d'un bon nombre de mestres assistents i de dos representants dels jurats del Certamen, dels premis corresponents. Després, per cloure l'acte, hi va haver un petit refrigeri per a tots en el mateix edifici de l'Ajuntament.

La Conselleria de Cultura, que n'és l'organitzadora, va prometre que es projectaria una pel·lícula especial per a tots els escolars i en agraïment a la participació al Certamen; en el cas de l'Institut, es va dir que es faria un ajut per tal que puguin organitzar una obra de teatre que s'està preparant.

Val a dir que l'acte de repartiment de premis va ser senzill, però a la vegada, simpàtic i força digne.

DISTRIBUCIÓ DELS PARTICIPANTS D'ENGUANY PER EDATS

edat	poesies	proses	en total
6 anys	19	17	36
7 »	20	23	43
8 »	28	31	59
9 »	60	24	84
10 »	25	14	39
11 »	36	25	61
12 »	34	25	59
13 »	31	26	57
14 »	9	10	19
15 »	36	35	71
16 »	9	20	29
17 »	14	5	19
18 »	1	1	2
majors	8	1	9
TOTAL	330	257	587

VEREDICTE

del Xe Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt

AGRAMUNT, 23 d'abril de 1987

POESIA

El jurat de poesia compost per Josep Mª Lluch, Pere Mora, Josep Mª Planes, Teresa Prados, Joan Puig, Josep Rovira i Anna Santacreu, redactors de "Sió", després d'haver llegit les 330 composicions poètiques que concorrien al Certamen i un cop es va deliberar i votar entorn de les mateixes, ha decidit atorgar els següents premis i accèssits.

6 anys: 1er.- *L'ocellet*, de Roser Martorell i Solé, d'Agramunt.

7 anys: 1er.- *El Caçador*, d'Elisabet Caro i Gató, d'Agramunt.

8 anys: 1er.- *La neu*, d'Oliver Torra i Miralles, d'Agramunt.

9 anys: 1er.- *La festa*, de Marta Bertran i Pasqual, d'Agramunt.

Accèssit.- *La bruixeta albada*, de Gemma Figueres i Jumela, d'Agramunt.

10 anys: 1er.- *El bastó negre*, de Rominá Borges i Llorés, d'Agramunt.

Accèssit.- *La meva habitació*, de Maria del Mar Pallàs i Solsona, de Mafet d'Agramunt.

11 anys: 1er.- *A la mare meva*, de Susanna Ibàñez i Giménez, d'Agramunt.

12 anys: 1er.- *El riu*, de Jaume Fontanet i Esteve, d'Agramunt.

Accèssit.- *Si tornés a ser...*, de Bernat Solé i Barril, d'Agramunt.

13 anys: 1er.- *El teu record*, d'Anna Betlem Nogales i Sánchez, d'Agramunt.

14 anys: 1er.- *L'anònim exemple*, de Mai Santamaria i Villegas, d'Agramunt.

15 anys: 1er.- *Padrina*, de Montse Corrales i Gomà, de Puigverd d'Agramunt.

Accèssit.- *Ànims amic!*, de Núria Pedraza i Puig, d'Agramunt.

16 anys: 1er.- *Una senyera i un desig*, d'Anna Bernaus i Solé, de Les Ventoses.

17 anys: 1er.- *L'alliberament*, de Judit París i Figueres, de Mafet d'Agramunt.

18 anys: DESERT.

Majors de 18 anys: 1er.- *Dolor*, de Núria Sorribes i Riudebàs, d'Agramunt.

PROSA

El jurat de prosa compost per Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Joan Pijuan, Antoni Ponsa i Rosa Mª Sera, redactors de "Sió", després d'haver llegit les 257 participacions en prosa i un cop es va deliberar i votar entorn de les mateixes, a tingut a bé concedir els següents premis i accèssits.

6 anys: 1er.- *El gat aventurer*, de Núria Sanjosé Filella, d'Agramunt.

Accèssit.- *El poble sense televisor*, d'Eva Garcia Chueca, d'Agramunt.

7 anys: 1er.- *Vaga d'escopetes*, de Judit Sorribes i López, d'Agramunt.

8 anys: 1er.- *La maleta*, d'Eva Pons i Fonoll, d'Agramunt.

Accèssit.- *El soroll dels veïns*, de Ruben Fernàndez i Carrascal, d'Agramunt.

9 anys: 1er.- *L'orquestra*, d'Ovidi Casals i Boixadós, d'Agramunt.

10 anys: 1er.- *El diari*, de Toni Invernón i Hernández, d'Agramunt.

Accèssit.- *El meu paraigües*, d'Eva Cuñat i Jou, d'Agramunt.

11 anys: 1er.- *El llit*, de Francesc Mendoza i Barbero, d'Agramunt.

12 anys: 1er.- *HH i a més H*, d'Ester Carrera i Ribera, d'Agramunt.

Accèssit.- *El capvespre*, d'Anna-Núria Bertran i Mitjavila, d'Agramunt.

13 anys: 1er.- *Orgull fins i tot en roba estesa*, de Judit Solé i Tallaví, d'Agramunt.

Accèssit.- *Viatge a "Linus"*, d'Olga Pedraza i Puig, d'Agramunt.

14 anys: 1er.- *No riu el nostre riu*, de Núria Guixé i Círrera, de Puigverd d'Agramunt.

15 anys: 1er.- *Fa tan de temps que...*, d'Anna Tugues i Vilalta, de Butsènit de Montgai.

Accèssit.- *La veïna destronada*, Cristina Zamora i Palacios, d'Artesa de Segre.

16 anys: 1er.- *La vida*, d'Anna Bernaus i Solé, de Les Ventoses.

Accèssit.- *Una hora*, de Maria Cardona i Canes, d'Artesa de Segre.

17 anys: 1er.- *El meu primer amor*, de Joan Giribet i Corbí, d'Artesa de Segre.

18 anys: DESERT.

Majors de 18 anys: 1er.- *Entre bastidors*, de Serafina Balasch i Puig, d'Agramunt.

EL GAT AVENTURER

El meu gat saltarí sempre està a casa, però tot i així és un gat aventurer. Li agrada fer excursions al balcó de la veïna a trencar les plantes. Mireu si li agrada que de tant anar i tornar, un dia va caure de dalt a baix i es va fer un tall a la boca. Però com que les excursions li agraden tant, la pròxima la va fer al menjador on hi ha un sofà que li agrada esgarrapar, fins que la mamà el va descobrir i es va guanyar una bona garrotada.

Ja podeu veure que sense sortir de casa hi ha gats que passen grans aventures.

Núria Sanjosé i Filella
6 anys

L'OCELLET

*Ocellet que véns de dalt,
continua volant alt
alegra amb el teu vol,
a tothom qui et vol.*

*Per allà ve un caçador
marxa lluny com la fredor,
no te'l deixis apropar
que així no et podrà agafar.*

Roser Martorell i Solé
6 anys

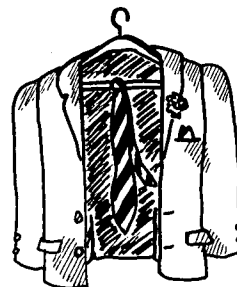
EL CAÇADOR

*Ja ve en Joanet
el gran caçador,
porta l'escopeta
i un bonic sarró.*

*Pobra de la perdiu que se li posa al pas,
ja que per molt que volis
al sarró cauràs.
Mes de la perdiu, va tenir compassió.*

*Ja ve en Joanet
el gran caçador,
que a més d'escopeta
té un cor de debò.*

Elisabet Caro i Gató
7 anys

VAGA D'ESCOPETES

Un dia en Miquel agafa l'escopeta i se'n va anar a caçar. Va veure una llebre va apuntar i disparà, però l'escopeta va dir Pum! i la bala va caure a terra. Una mica més enllà del bosc va veure una perdiu en Miquel, disparà i l'escopeta va dir Pam! Pam! i la bala tornà a caure a terra. Si que és estrany tot això i continuà caminant i mirant al seu voltant, llavors va veure un ocell dalt d'una branca i sense pensar tornà a disparar però l'escopeta va dir Bang!

Ja m'ho pensava va dir en Miquel molt enrabiat. Avui es veu que hi ha vaga d'escopetes.

Judit Sorribes i López
7 anys

LA MALETA

Cada dia al matí unes mans petites m'agafen amb amor i m'omplen de llibres i anem cap al col·legi. Em posen darrera la cadira i em treuen tots els llibres, llibretes, un estoig ple de colors i sempre tinc la panxa plena.

Tinc el cos de color blau i vermell amb uns dibuixos a davant i uns tirants al darrera i la meva mestressa l'Eva em duia sempre amunt i avall menys els dissabtes i diumenges que em quedo avorrida a casa sense que ningú no es recordi de mi.

Eva Pons i Fonoll
8 anys

LA NEU

*Un dia al matí em vaig llevar
i tot nevat ho vaig trobar,
molt content em vaig posar
perquè amb la neu podia jugar.*

*Amb els nens del meu carrer
un ninot de neu vam fer,
vam anar a la plaça del Mercadal
i allí vam fer una batalla fenomenal.*

*Tantes boles de neu vam tirar
que a casa xop vaig tornar,
m'ho vaig passar tan bé,
que espero que nevi l'any que vé.*

*Oliver Torra i Miralles
8 anys*

L'ORQUESTRA

Una vegada fa molts anys, en un poblet del país de la música hi vivia la família dels instruments de corda.

Estava formada pel pare violonxel, la mare viola, l'avi contrabaix, l'àvia arpa i el violí, el fill joganer.

Un diumenge el pare violonxel va dir amb veu gruixuda:

– Fa molt de temps que penso en fer una orquestra amb la família dels instruments de vent i la família de la percussió.

La senyora viola va dir:

– Podríem anar-los a veure i explicar-los tot això.

El violí molt content va contestar amb la seva corda prima:

– Sí, sí que així podré jugar amb la meva amiga la flauta!

I així van anar a casa de la família dels instruments de vent. En arribar es van asseure i van començar a xerrar. Al cap d'una estona el senyor violonxel va dir:

– Voldria fer una orquestra amb tots vosaltres i la família de la percussió.

El senyor fagot va respondre:

– Jo també ho he pensat i ja ho he dit a la família de la percussió.

– I què t'han dit? -va dir el senyor violonxel.

– M'han dit que els semblava bé.

I així es va construir la gran orquestra del país de la música.

*Ovidi Casals i Boixadors
9 anys*

LA FESTA

*Ja toquen les campanes
que ens anunciaran
poseu-vos el vestit maco
que deu ser festa gran.*

*Ja se sent la música
anem-hi a posar el nas
de grans i de quitxalla
no n'hi manca pas.*

*Els gegants ballen per la plaça
els caps grossos també!
Visca la festa!
que ens ho passarem molt bé!*

*Marta Bertran i Pascual
9 anys*

EL DIARI

Jo sóc el diari d'en Toni. Si sabéssiu les coses que em conta... Jo sóc el seu millor amic i per la nit m'explica el que ha fet durant el dia. Quantes coses! unes bones... i les altres no tant... i algunes dolentes, dolentes... no! ja que un noi de deu anys encara és massa tendre perquè tingui maldat.

Em diverteixo molt quan m'explica què ha fet perquè la mare no s'adoni que ha estripat els pantalons, o bé quan aixeca el braç en la classe fent veure que se sap la lliçó per enganyar la senyoreta i el dia aquell que va mossegar una pastilla de sabor pensant que era xocolata? És una mica entremaliat i li passen moltes aventures i a mi em diverteix molt conèixer-les:

Espero impacient que arribi la nit, em tregui del calaix i comenci a escriure. Moltes vegades fulleja i llegeix coses passades, cada dia estic una estona amb ell i per a mi és l'hora més feliç del dia. Seria molt trist que algun dia m'oblidés i deixés d'escriure.

Toni Invernon i Hernández - 10 anys

EL BASTÓ NEGRE

*La meva àvia coixeja
ja fa bastant temps,
el dolor no la deixa
cada cop que fa fred.*

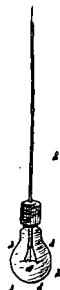
*Per fer uns passets
sempre té un bastonet,
és un bastó negre
lluient i rectet.*

*Quan li cau a terra
no el pot agafar,
m'aplomo per ella
i li dono la mà.*

*Em mira contenta
i el torna a fer anar,
tres passets enrera
i dos endavant.*

*Jo penso que un dia
tornarà a caminar
sense el bastó negre
donant-li la mà.*

*Romina Borges i Llordés
10 anys*

EL LLIT

Jo sóc el rei de la casa, tothom m'estima: vells, joves, infants. Quan algú està cansat pensa amb mi, quan algú està malalt pensa amb mi, quan algú té un problema pensa que després d'una nit de son reparadora veurà les coses de diferent manera. Em fa sentir content el saber que sóc imprescindible, quan sento damunt meu la respiració compassada i suau d'una persona que després d'una jornada de treball esgotador, repara forces; que el malalt es recupera de la seva dolença, però sobretot la calor suau i l'olor dolça d'aquell infantó que passa dia darrera dia ajagut una estona boca terrosa... esperant, que el seu cos sigui valent per sostenir-se, és quan més feliç em sento.

Puc ser de diferents matèries: fusta, metall i de diferents estils, puc ser luxós i humil, però sobretot sóc servicial, dono calor o frescor, descans, relax... segons les necessitats de cadascú. A canvi de tot això jo no rebo res. Però... és tan bonic donar sense esperar res a canvi!

Francesc Mendoza i Barbero - 11 anys

"H, H, i a més H"

Tan de bo que no passés a ningú més, tan de bo!! Al principi sí que hi estava d'acord, amb aquella amitat, però després, que n'era d'empegalosa, massa!! Segur que vosaltres també hi esteu d'acord. Ah, però primer us he d'explicar el que em va passar aquell dia, i tan de bo que no passi a ningú més!!

Jo era una noia d'aquelles que treuen excel·lents, notables i algun bé, i de les que els pares n'estan tan contents, de les notes. Però heus ací que un dia, com qualsevol altre, vaig voler repassar el que havíem acabat d'estudiar aquell matí. I mai no ho dirfeu el que va passar, mai! En obrir els apunts, vaig presenciar una discussió entre les lletres. Mireu si n'és de gros això!! I jo, allà, mirant tota entusiasmada quan la lletra "M" se'n va adonar: "Mare Meva, Mireu!!", i la "F" féu: "BuFa la Fina". "SSStt, no digueu reSS", afegí la "S". Jo, tota sorpresa vaig dir: "Ei, sabeu parlar!!". Ningú no volia dir res, menys la "X" que era molt Xerraira, Xafardera i una veritable Xicotota, digué: "Sí, Xata, sí, sabem Xerrar". Poc després varen anar desfilant totes i se'm van presentar una per una. I vet-ho aquí que ens vam fer tan amigues. De bon principi va costar una mica, perquè n'hi havia de tímides, com la "H"; sí que ho semblava, sí, de tímida. Però no era això, de decidida ja ho era, el que passava era que la "H" era muda i jo, tota plena de compassió, em vaig fer amiga d'ella, molt amiga, la millor amiga de totes. Sempre anàvem juntes i mai no la deixava per a res ni ella no em deixava mai a mi; i ens passàvem hores i hores jugant i xerrant, bé més aviat era jo la que xerrava, i ens ho passàvem d'allò més bé. Però vet-ho aquí que això no va poder durar massa perquè arribà la setmana dels exàmens i jo havia d'estudiar. I la meua amiga "H" tenia molta joguera i no podia estar-se de molestar-me. Així que arribà el dia de l'examen i, encara que no hagués estudiat massa, estava segura de mi mateixa. Però arribà la catàstrofe, sí nois, sí, la "H" arribà i s'inventà un joc molt divertit. Jo no en volia saber res, és clar, i vaig continuar fent l'examen. Però la "H" es va enfadar i va voler jugar tan sí com no; i va començar el seu joc. Em feia dubtar si les paraules duien "H" o no, i al final sempre acabava posant-ne. Així és que vaig fer l'examen més ple de "H" de tota la meua vida. Oh, i no acaba pas aquí, no, ni molt menys!! Es veu que li agradà aquest joc i sempre, sempre que jo agafava el llapis no feia res més que escriure hacs i més hacs. Els meus pares s'ho agafaren molt tristament, i no sabien com curar-me aquella mena de malaltia.

Hi Hencara Ho Hestan Hintentant.

Ester Carrera i Ribera
12 anys

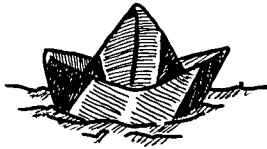
A LA MEVA MARE

*El teu amor, mare meva,
ric present és per a mi,
que m'encisa nit i dia,
i per ell sóc molt feliç.*

*Mare meva, jo t'estimo,
corresponc al teu sentir,
amb un amor vertader
impossible de medir.*

*Ell fa que cada dia
per tu elevi la meva oració,
Déu ho sap, mare meva,
que tot teu és el meu cor.*

*Susanna Ibàñez i Giménez
11 anys*

EL RIU

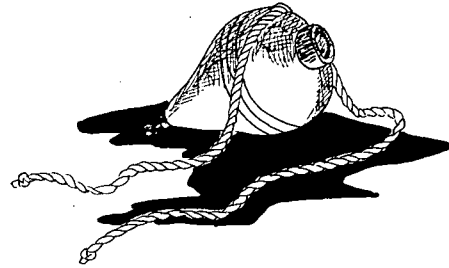
*· Riu que baixes de les muntanyes
envoltat d'arbres i camps de blat,
regues altiplans, valls i planes
i serpentejges enjogassat.*

*Les teves aigües són gelades,
al pla van perdent velocitat,
elles conserven amargades
una mica del torrent deixat.*

*I tu, peix que pel riu nedes,
ell abasteix tes necessitats,
gràcies a ell i ses aigües
tu encara tens la felicitat.*

*Dedico aquestes paraules
al qui rega molt il·lusionat,
horts amb cols, pèsols i carxofes
i que hi dona fertilitat.*

*Jaume Fontanet i Esteve
12 anys*

"ORGULL FINS I TOT EN ROBA ESTESA..."

Dia assolellat, alegre. Els ocells canten. Un ventijol bufa.

En un terrat hi ha roba estesa...

La roba dansa al compàs del vent. Se senten petits sorolls, són petites veuetes, estranyes, com si despertessin d'un llarg son.

En un extrem d'una corda hi ha un drap i al seu costat una camisa.

El drap content i senzill digué:

– Bon dia camisa, que et sembla el temps que fa avui?

– Bo.

– Que estàs enfadada?

– No, solament que amb tu no hi vull parlar, tu no ets més que un senzill drap de cuina, en canvi jo sóc una camisa de gala que ha anat a les millors recepcions, en festes on hi ha comtes, ducs, marquesos i fins i tot reis.

– Deixa passar el temps, aquest orgull que tens dins teu morirà amb tu.

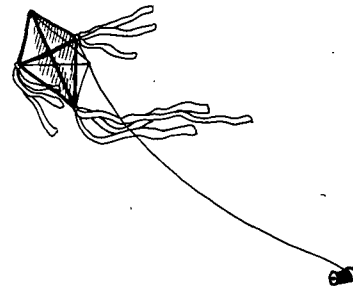
I si et parlo així és perquè jo també en els meus temps havia estat una orgullosa camisa de gala.

Dia plujós i gris. Un ventijol bufa.

En un terrat hi ha roba estesa...

La roba dansa al compàs del vent. Se senten petits sorolls. Són petites veuetes, estranyes, com si despertessin d'un llarg son. En un extrem d'una corda hi ha un drap vell, estripat, on el temps ha deixat la seva marca, i al seu costat una orgullosa camisa de gala...

Judit Solé i Tallaví
13 anys

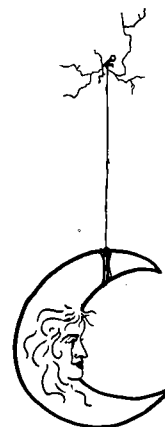
EL TEU RECORD

*Jo, era una nena quan et vaig conèixer
tu em vas canviar, vaig créixer,
i em vas ensenyar,
a confiar i a estimar,
i em vas fer comprendre
què era l'amor i què era el dolor,
vaig riure, però també vaig plorar,
i així vaig ésser feliç
i tota una experiència
vaig passar a prop teu.*

*Ara comprenc que la vida
no és com la vaig somniar.
«Recordo el teu ésser, la teva veu tallada,
no oblido la teva mà, a la meua mà apretada,
no oblido el teu cos, al meu cos plegat
mentre junts cercàvem l'autèntic amor.
No oblidaré mai aquell primer petó
ni tampoc aquella primera il·lusió,
en què em vaig sentir estimada.*

*Ara mirant els vidres de la finestra,
hi he escrit un nom: el teu,
i veig com a poc a poc s'esborra,
les gotes llisquen avall
i s'emporten tots els nostres records viscuts.
Penso, recordo, vull oblidar, però no puc...
veig com aquella paraula
que tantes vegades l'havia dit
em queda gravada al cervell.
Ploro... les llàgrimes em corren cara avall,
i entremig d'aquest silenci, esclato a crits.
Un sol mot em ve al cap: t'estimo!!*

*Anna Betlem Nogales i Sánchez
13 anys*

NO RIU EL NOSTRE RIU

Aquell riu que tots coneixíem era com un cadell esverrat. Tan bon punt es feia de dia el sol el despertava, i ell, tot mandrós, es rentava la cara. I deixava baixar la seva aigua, neta, fresca, blava i transparent com un mirall.

Molts hiverns el riu tenia companyia. Quan l'aigua es glaçava els nois anaven a patinar. Ell s'ho passava d'allò més bé fent caure als nens i remullant-los una mica.

Els estius el riu estava sempre acompanyat, de nens que es remullaven en les seves fresques aigües. I per la nit d'alguna parella que passejava vora l'aigua.

Però aquell riu no era tan sols joganer. D'aquell riu depenien moltes persones, animals i feines.

Els animals confiaven la seva vida al riu, era llar d'algun o altre peix. Els ocells necessitaven la seva aigua. Les plantes necessitaven la seva humitat. Els homes necessitaven la seva aigua per fer rodar molins, per donar beure als seus animals, per regar les seves terres. I les dones es servien del riu per rentar la seva roba.

Però ara el nostre riu no riu.

Les persones han anat embrutant aquell riu, que va ser tan necessari per tothom. Aquell riu tan alegre s'ha anat tornant com una bossa de deixalles. Aquell riu ja no importa a ningú. Ningú no sofreix en veure'l plorar. El nostre riu sofreix en veure com la gent es deshumanitza i per això

EL NOSTRE RIU NO RIU.

Núria Guixé i Cirera
14 anys

*Els dibuixos publicats ens aquestes pàgines
han estat realitzats per SERAFINA BALASCH i PUIG*

CATALUNYA AMB BICICLETA

(De l'Empordà a l'Urgell)

Per Enric Torrents i Marquilles

L'EMPORDÀ

(IV)

Els gitanos, una raça menyspreada, prolífica, viatgera i bruna; vinculada folklòricament amb les gallines, la Guàrdia Civil i la predicció del futur, tenien i tenen encara avui a Figueres, una comunitat bastant nombrosa que va deixar, temps enrera, el nomadisme ancestral d'aquesta caucàsica ètnia, establint-se dins la població capdavantera de la comarca i trencant tradicions innates amb la raça, treballaren!. Preferentment els seus components es dedicaren a l'ofici de parracaires i venda ambulants de roba. D'aquestes comunitats gitanes, al nostre país, Catalunya, n'hi havia que recorridi entre altres llocs, a Mataró, Reus, Lleida i al barri Barceloní de Gràcia. Els individus d'aquestes agrupacions són eixerits, simpàtics, parlaires i per sobre de tot uns mestres en la venda. Era tanta la seva sapiència en allò que avui n'anomenem "marketing" que no em resisteixo a contar-vos una anècdota de la que fórem, en part, protagonistes, el meu amic Joaquim i jo.

Vagi per endavant el que a mi els gitanos sempre m'han estat simpàtics. Pot ésser el fet que m'atreguin fortament les causes perdudes, que ja per allà els anys 40 m'agradava apropar-me a les trobades (gairebé akelarres) que els "calés" feien al redòs de les fires i molt especialment a la de Verdú, on mai no hi faltava l'obès anglès "sir" Walter Starkie, ambaixador a Madrid de sa Graciosa Majestat de la Gran Bretanya, que era un apassionat de la raça gitana coneixent-la profundament i de la que n'havia escrit més d'un llibre. Aquesta meva inclinació, paral·lela a la que sempre he sentit per fires i mercats, ens portaren un primer dilluns de mes, a en Joaquim i a mi, a la fira de bestiar de Lleida.

Fou després d'esmorzar al caliu d'un foc al mig del firal amb seients i taula de caixons, quan, begut el "carajillo", encesa la caliquenya i en passar junt a la parada on restaven fermats sis o set ruquets a l'aguait d'un gitanet de 15 o 16 anys que vaig dir, dirigint-me al meu amic i amb un to de veu prou elevat perquè ho sentís el gitano: "Quimet, aquell ruquet d'allà és el que et convé per conrear el teu hort". Què vaig haver dit! Com jo havia suposat, d'un salt el gitanet es plantà al nostre costat i amb un: "Mestre, lo vostru company acaba de darvus un bon consell" va fer-li a en Quimet una apologia de l'ase que tant ell com jo ens semblava estar al davant d'un pura sang àrab-andalús-xeresà o d'una mula escalera amb més brios, figura i empena que una egua garanyosa.

En Quimet, que ja no sabia per on sortir-se'n de tanta pressió argumentativa gairebé inqüestionable, va insinuar que preferia els motocultors i que dissortadament no portava prou diners per pagar l'import de l'animal: "Mestre, replicà el gitanet, no cumpareu mai un motocultó amb un ruquet. El motocultó sempre té avaries, els mecànics costen molts diners, la gasolina és molt cara. En canvi la bestieta no s'espalla mai, sempre està a punt, menja un sarpadet de palla i sobre us dóna fems. I pel que fa als diners no patiu. Feu cara d'home seriós i per tant farem unes lletretes i no se'n parli més".

Era evident que el meu amic estava ben aclaparat, ja es veia propietari del ruc i amb un últim argument, que cregué vàlid per escapar-se, digué que en viure a Agramunt li era talment impossible endur-se'n el ruc. "Agramunt dieu, mestre". Afirma

més que preguntà el gitano: "Agramunt dieu? Doncs no hi ha problema! En Juvell el recader el carregarà al camió i us el portarà fins a casa vostra". Definitiu! Tot un curs de vendre; fins i tot sabia qui era el recader del nostre poble. Jo us ben asseguro que si en Quimet hagués tingut estable a casa seva, ja em veig tornant a Agramunt estirant el ramal del ruquet.

"A Figueres menjareu bé en qualsevol dels restaurants que hi han". Es podia llegir anys enrera en cartells murals i anuncis en premsa patrocinats per un afamat hotel de la població. Aquesta forma elegant, pràctica, original i insòlita de propaganda reflectia una realitat que a través dels temps s'ha enfortit i avui els "gourmets" o senzillament als que els agrada menjar bé trobaran a la capital empordanesa tot un ventall d'establiments gastronòmics que van des de la cuina més sofisticada e internacional fins als fogons més senzills i casolans passant fins i tot per la cuina xinesa que té els seus omnipresents representants i en tots ells la relació preu, qualitat, servei manté un equilibri molt adient.

Abundant amb la cosa del menjar hi ha una circumstància que em xoca fort i molt probablement que no guardi cap interelació. El fet és que les dues poblacions més properes amb França, Sant Sebastià i Figueres són centres gastronòmics de primer ordre i una de les moltes característiques que les distingeixen del conjunt nacional és precisament la justa fama assolida en l'art dels fogons, remarcant d'aquesta coincidència que ambdues ciutats han estat bressol de grans "xefs" de cuina com puguin ésser-ho entre d'altres, en Jose-Mari Arzak o Josep Mercader, dos destacats figures de la cuina internacional.

L'Empordà té una gran varietat de plats característics com puguin ser-ho els caragols a la llauna, la sèpia o congre amb pèsols, el suquet de peix, les galtes de porc, etc. encara que els més genuïns de tots ells al meu entendre siguin el "relleno" unes pomes farcides de carn que no faltaven mai en l'àpat de la festa major; la "botifarra dolça" que com dóna a entendre la seva mateixa denominació es tracta d'una llonganissa amaniada amb sucre que en fregir-la esdevé apegalosa i, com a cloenda, el famos "Bunyols de l'Empordà" o brunyols com en diuen per aquí i que com les nostres panades es preparen indefectiblement en totes les cases durant la quaresma.

Un altre menjar, que no plat, genuí i excel·lent són les anxoves confitades. A criteri d'en Josep Pla les millors eren les de Cadaqués i dic eren perquè avui a Cadaqués ja no se'n confiten. La fama, i ben merescuda per cert, se l'enduen les confitades a l'Escala que menjades sobre pa torrat sucant amb tomàquet, un xic de pebre negre i un bon raig d'oli d'oliva resulten d'una exquisitat fora del corrent, particularment si estan al seu just punt de confit; ja que les anxoves, com el bon pernil, han de "menjar-se pel nas" ja que han de tenir ambdues coses: olors i flaires de bona curança, com tenien les que fa uns dies vàrem menjar-nos a la nostra Vila amb els amics de la joventut tot xerrant i recordant les nostres vivències agramuntines.

Com us deia en l'article del passat mes, he fet parada i fonda a la carretera que va de Figueres a Olot i com sia que ja he enllestit les galtes de porc, begut el "carajillo" i fumat l'havà; prenc la bicicleta per dirigir-me a la romànica, fluvial i pètreea Besalú, cancell de la Garrotxa de la que parlarem en la propera crònica.

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA
Serveis de Companyies d'Assegurances
R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA
E. LLAGUNES
ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

FERTIL-CAMP

Li ofereix:

- Llambric Roig Californià (Red Hybrid), per al reciclatge de tots els residus sòlids (urbans, industrials i agrícoles) en fertilitzant orgànic.
- Humus "Vermi Compost", està considerat el millor adob orgànic que existeix pel seu ús en: agricultura, fruticultura, horticultura, floricultura, vivers, jardineria.
- Llambrics per la pesca.

Venda i exposició:

Ernest Costafreda i Puigpinós
Carretera de les Puelles, Km. 2
Telèfon 39.03.64
AGRAMUNT (Lleida)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

FÀBRICUES DE PINSOS
INSTAL·LACIONS DE GRA - SITGES

Polígon Industrial, s/n. Tels. 39.06.06 - 39.06.25
AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS, reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m., tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats) i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

Els lectors escriuen

ESTIC CONTENT

Ara sí. Per tot el mes de maig tindrem llar els jubilats. Amb aquest escrit no vull descobrir res, només desitjo animar els ciutadans, recordant.

No sé si aquest "Casal d'Avis" tindrà la millor posició, però sí un dels llocs més idonis de la població.

L'antiga Casa Mas Vell, adquirida per l'Ajuntament d'Agramunt, estarà dividida en tres estaments: l'Escola Municipal de Música i altres col·lectius de joves ocuparan els baixos; la primera planta estarà destinada a la gent de la tercera edat, amb dependències diverses; la segona i tercera planta serà destinada per a la Residència, tan interessant per a tots els necessitats. A totes aquestes dependències s'hi podran celebrar actes cívics, culturals i recreatius.

El seu entorn amb terraces, galeries i jardins, també serà d'encant. Al centre de la casa hi haurà instal·lat un ascensor amb el qual ens podrem comunicar, si ens plau, amb les altres dependències, cosa que pot ser molt fraternal.

Pel que fa a l'exterior, per la part del darrera i comunicant amb el jardí de la casa, tenim la plaça de la germana Montserrat Pons, per la qual també hi podrem sortir a passejar i perquè no, pot servir en algun moment com aparcament. Davant la portada principal, tenim la plaça del Mercadal que per les seves característiques, és una de les més importants de Catalunya.

A més hem de tenir en compte que a tan sols uns metres tenim la partida dels Dipòsits, que amb la miranda, pineda, jardins, arbusts i la font de pedra al mig, poden fer les delícies de petits i grans.

Altrament pels vianants que vagin des del recinte fins al centre de la vila poden gaudir i passar pels coberts tan típics del nostre poble, guardant-se, així, de les inclemències del temps i del trànsit rodat sobretot les persones grans.

Finalment m'agradaria expressar la meua opinió molt particular sobre aquesta qüestió, respectant sempre la de les altres persones.

Quan contemplo aquest edifici tal com està restaurat avui, sento una sensació com si contemplés un monument semifortalesa que em dona moral. Com si el contrast volgués enllaçar tots els seus habitants antics i moderns a la vegada, simbolitzant conservació i progrés.

També voldria dir que aquest patrimoni reconstruït d'una manera encertada, en passar a ésser de tot el poble em sembla una bona inversió. El temps em donarà la raó.

Josep Padullés i Puig

ELS AUTÒNOMS TAMBÉ HI TENIM DRET

Quan una societat canvia tots els elements que la integren s'han d'adaptar a aquest procés i evolució.

Els costums es veuen modificats i tots més aviat o més tard ens veiem obligats a seguir el ritme si no ens volem veure al marge del nostre grup social.

Un dels fenòmens que més persones ha mobilitzat en els darrers anys en tots els països industrialitzats és la reducció de la jornada laboral. La reivindicació obrera en aquest sentit ha pressionat i pressiona per tal d'aconseguir un horari reduït al màxim i obtenir consegüentment el major nombre possible de temps lliure.

Hi ha un grup de sociòlegs i economistes que defensen la hipòtesi d'una futura societat on l'oci serà el rei de l'univers social i mourà tan capital com qualsevol sector industrial en aquest moment. Per arribar a aquesta situació és necessària una preparació i una educació molt generalitzades perquè a partir del moment que les hores treballades setmanalment siguin 30 (o menys) caldrà activitats alternatives i una estructura que ofereixi molta varietat de possibilitats.

Deixant el futur de banda, avui la realitat és molt diferent a la de 20 anys enrera. Malgrat això hi ha un grup de persones que treballen amb el mateix horari avui que l'any 67: són els comerciants autònoms que a la nostra vila només han vist el canvi del mercat setmanal de diumenge a dimecres. A part d'aquest fet, molt encertat des del meu punt de vista, continuen treballant 6 dies a la setmana.

La proposta que faig a tots és la de posar-nos al dia i començar una reducció horària per tal de disposar d'una tarda lliure a la setmana: la del dissabte.

Em sembla que si això no es fa fins ara, és degut a que no som un col·lectiu organitzat i per tant funcionem autònomament.

Seria convenient imitar la resta d'Europa en aquest aspecte, pel nostre propi interès.

Teresa Anyé

Ara..... **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

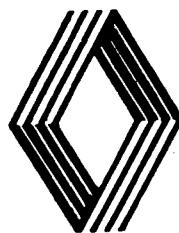

Turrones, B.V.

CHOCOLATES *Viladés*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800
Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

PLA, UN CLÀSSIC

JOSEP PLA

El quadern gris

O.C. 1, Edicions Destino (857) pàgs.)

o bé: **El quadern gris. Una tria**

Col. Llibres a mà 11,

Ed. Destino / 62 (175 pàgs.)

No tenim pas cap motiu especial per parlar de *El quadern gris* de Josep Pla. Es tracta senzillament –i si ens ho permeteu– de “dos clàssics”: l'autor i el llibre. Aquests, doncs, ja són uns bons motius que justifiquen les ratlles que vénen a continuació.

Ara ha fet sis anys, de la mort de Josep Pla (1897-1981). De fet, Pla és una figura important de la nostra literatura que ha estat poc estudiada (com passa amb la majoria, per no dir tots, dels autors), si tenim en compte la seva vàlua. Pla va ser un escriptor que va voler ser escriptor; per això va dedicar tota la vida a les lletres. La gran magnitud de la seva obra (45 volums ocupen les seves Obres Completes publicades per Destino!) fa que molta gent encara el desconeguim avui en dia. Hi ha, però, qui recordarà perfectament les seves col·laboracions periodístiques a “La Vanguardia” o a “Destino” on escrivia en castellà durant els temps del dictador.

De fet, la vida de Josep Pla la podem resumir dient que fou un home que es dedicà amb cos i ànima a la vocació d'escriure, i que la seva llarga vida de periodista li facilità aquest anhel. Josep Pla és, amb tota probabilitat, el prosista més notable de les lletres catalanes d'aquest segle.

El quadern gris és un dietari que Josep Pla publicà el 1966 com a primer volum de les seves obres completes. Alguns crítics han dit d'aquest llibre que és el millor de tots els que Pla va escriure. I dir això ja és molt, si tenim en consideració que Pla va publicar un centenar llarg d'obres.

El quadern gris és un dietari perso-

nal que va des del 8 de març de 1918 fins al 15 de novembre de 1919. Pla hi aboca la seva vida: una vida de jove a punt d'acabar la carrera d'advocat (que, per cert, no li serví de gran cosa), una vida plena de vivències, de records, de coneixences...

Val a dir, però, que Pla sempre havia estat un murri i que també en aquest cas s'amaga una carta –com a bon literat que és– davall de la mànega. Perquè allò que no ens diu és que *El quadern gris* és un llibre que ell mateix ha manipulat: no totes les coses ni totes les dades que hi exposa són històricament certes. L'autor es pren, doncs, la llicència d'alterar i canviar un xic la realitat en favor de les seves pretensions i de la seva intencionalitat literària. I és que *El quadern gris*, presentat sota l'aparença de dietari real, és un llibre de memòries que l'autor va enllestir amb posterioritat als anys que aparentment fou escrit. Pla, probablement, per redactar-lo va partir d'unes notes o d'un dietari personal d'aquells anys.

Com tota obra planiana, *El quadern gris* és escrit amb un llenguatge i amb un estil amè i clar. De fet, Pla

sempre escull les paraules amb precisió i exactitud; s'ajuda d'adjectius que mai són gratuïts, sinó que ajuden a matisar les descripcions. La sintaxi mai és complicada o turmentada. Per això fa de bon llegir!

El quadern gris és un llibre que, tot i dir que parla d'uns anys molt concrets de la vida d'un autor, no ens parla mai de la seva intimitat personal. I això és una constant en l'obra de Pla, ja que, per ser un home que va escriure tantes pàgines a partir de les seves vivències, mai va donar a conèixer les seves interioritats. Tot sempre ho veia amb un aire sorneguer i distant; amb un aire de “pagès” que sap de què van les coses... Per això, en aquesta obra, hom hi troba una gran barreja de gèneres: a més de les notícies auto-biogràfiques que hi apareixen, hi ha reflexions personal a propòsit d'algun fet o d'alguna conversa, anotacions sobre la vida quotidiana, referències i meditacions entorn alguns literats, excel·lents descripcions del paisatge empordanès, magnífics retrats de gent que coneix, anècdotes pintoresques i sucoses extretes de la vida, narracions de les coses que a ell li han contat o que personalment ha viscut, etc...

Fa uns dos anys que de *El quadern gris* en va aparèixer “una tria” realitzada per Josep Mª Castellet (un dels millors coneixedors de Pla). Evidentment, aquesta tria de *El quadern gris* no és el que és l'obra sencera, però en donem notícia perquè pot ser una bona solució per a aquells que desitgin llegir Pla i no puguin accedir a l'obra sencera.

Aquells que encara no han llegit mai cap llibre de Josep Pla, sàpigui que tenen una pàgina per descobrir de la nostra literatura. Per això els recomano la lectura d'aquest llibre, amb el ben entès que mataran dos pardals d'un tret: llegiran una gran obra “clàssica” d'un autor ja “clàssic”.

Joan Puig i Ribera

Franckfurt del Sió

MENÚS ESPECIALS • BANQUETS
COMUNIONS • BATEIGS

Plaça del Pou, 22 - Tel. 39.00.50
AGRAMUNT

Es necessita noia o Sra.
per casa, tot o migdia.

Telf. 390.260 (tardes)

Relotgeria i Armeria **Josep Pla**

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Ramon Muixí i Ventura

que morí cristianament el dia 14 d'abril
a l'edat de 74 anys.

A. C. S.

La família agraeix les mostres d'afecte i
de condol rebudes, i us demana una oració
per a l'etern descans de la seva ànima.

Agramunt, abril 1987

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

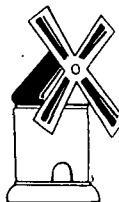
CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Noticiari de la Ribera del Sió

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

SETMANA SANTA.- En aquestes festes, que duren fins passat pasqua, al poble s'hi veu més animació, entre criatures i gent de fora sembla que guanya però en acabar aquests dies la realitat és ben diferent, ja que la majoria retorna als seus llocs on tenen la feina.

PELEGRINACIÓ.- El passat dia 24 a 2/4 de 6 de la tarda, les joves del poble Judit i Eva van sortir d'Agramunt amb una colla bastant nombrosa, cap a Montserrat a peu. Feren nit a Sant Ramon i després de fer els quilòmetres corresponents van arribar a la Basílica el dia 26 a la tarda. Tornaren al poble a 1/4 de 4 de la matinada del dia 27. Vingueren cansades de cos, llagades de peus, morenes del sol i l'esperit il·lusionat dient que esperaven repetir l'experiència, doncs, segons elles, havia estat molt bonic.

NOUS COTXES.- El jove Josep Mª Llena ha estrenat un Opel Kadett i la família Torres Massana un Ford Escord, molt bonics tots dos. Que per molts anys els puguin lluir i gaudir.

MONTCLAR

(Infòrmen: Iolanda Padullés i Maria del Mar Novell)

EL CASTELL.- Sens dubte, la novetat més important d'aquest mes i que cal transmetre als lectors de Sió, és la venda del castell de Montclar. Cal primer, potser, recordar que el castell que data de l'any 1700, va pertànyer durant força anys a Josep Maria Ricard, que ostentà, entre d'altres, els títols de "Marqués de Palmerola", "Sr. de Despujol", "Gran d'Espanya" en temps de Franco i també "Baró de Montclar". En no tenir successor, el castell va passar al seu nebot, Sr. Ignasi Ricard, que ha optat, després de tres o quatre anys d'ésser l'amor i senyor del castell, posar-lo a la venda. Després de diverses ofertes, ha estat el Sr. Manel Miquel, industrial de Lleida, qui l'ha obtingut. L'actual amo del castell ha vingut ja algunes vegades al poble, i ha mostrat força entusiasme i interès vers aquest, a la vegada que ha manifestat la intenció de col·laborar en els afers que en aquest es facin.

Nosaltres en nom del poble li donem l'agraïment i li desitgem una bona estada entre nosaltres.

DEFUNCIONS.- També hem de fer referència a les

dues defuncions que s'han esdevingut durant el mes d'abril en el nostre poble. Na Maria Balagueró i Vila, vídua de Joan París, morí el dia 6 d'abril a l'edat de 78 anys, i en Bartomeu Carrera i Solé, el dia 21 als 81 anys.

Des d'aquí donem el nostre condol a les famílies.

PASQUA.- A Montclar també hem celebrat la Pasqua. Durant aquests dies del 12 al 20, el poble ha sofert un considerable canvi a causa del temps que s'ha mostrat força favorable, i a l'augment d'habitants com a conseqüència de la vinguda dels barcelonins. Aquesta setmana s'ha caracteritzat sobretot per la nombrosa quantitat d'actes litúrgics en els quals ha participat tot el poble. Cal remarcar que els dies més solemnes van ésser el divendres Sant, el diumenge 19, dia de Pasqua i per la quitxalla el diumenge de Rams.

No cal tampoc oblidar-nos del dilluns, en què repetint la tradició tan típicament catalana, la majoria dels veïns del poble van anar a menjar la "mona" a diferents llocs. Aquest dia, si bé el temps no va acompanyar massa, l'alegria i la convivència ho van compensar. El dimarts, malgrat que amb poques ganes, tot retornà a la normalitat.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa: Joan Avellana i Mora)

FESTES DE SETMANA SANTA.- Com cada any, les Festes de Setmana Santa, ens canvien una mica. En aquestes dates són anomenades les festes Religioses, entre les quals destaca el dia de Rams i la Processor. Després d'aquestes festes, ja ens atarem una mica a l'estiu.

BATEIG.- Aquest mes, hem batejat la nena Roser Andreu i Llobet, filla d'Andreu i Rosa-Mari. Donem moltes felicitats a la família.

OBRES.- Les escoles del nostre poble, aviat tornaran a semblar noves, ja que ara les arreglen una mica de la façana i després les pinten, així donem una mica d'alegria a l'entrada del poble.

CASTELLNOU D'OSSÓ

(Informa: Rosa Sendrós)

Obres: El dia 8 d'abril es va aprovar el pressupost de la pavimentació del Raval de l'Església, amb l'asfaltat d'aquest carrer quedarà pavimentat gairebé la totalitat

del poble, el que donarà una millor imatge als visitants.
Caminada: El passat dia 24, cap a mitja tarda, passaren per vora del nostre poble, una vintena de joves que anaven d'Agramunt a Montserrat tot caminant.

HOSTAFRANCs

(Informa: Roser Porta)

BIBLIOTECA: Durant aquest darrer mes, el Patronat de la Biblioteca d'Hostafrancs, amb la col·laboració del jovent del poble, s'ha dedicat activament a la tasca d'organització del material bibliogràfic de què disposem: confecció d'un inventari de llibres, revisió del Fitxer d'Autors i Llibre de Registre i reorganització de les prestatgeries. El motiu d'aquesta feina és el de posar al dia les existències de la Biblioteca, condició indispensable per tal d'entrar a formar part, com a entitat legalitzada, d'una nova Fundació cultural que es crea a Barcelona. La nostra integració a la mateixa no ha estat encara consolidada, però actualment s'estan duent a terme els tràmits oportuns perquè així sigui.

OBRES: Des del dia 13 d'abril es treballa en l'eixamplament del carrer que dona accés al poble des de la carretera, concretament en el giravolt que es troba a l'entrada de la Plaça Major, abans massa tancat i perillós. Les obres consisteixen senzillament en tirar a terra part de la paret d'un corral que el limitava.

FESTA DEL PEDAL: Diumenge 29 de març al matí, se celebrà la Festa del Pedal organitzada per la Penya Ciclista de Cervera. Es va fer un recorregut amb bicicleta en dues etapes: Cervera-Hostafrancs (per Tarroja) i Hostafrancs-Cervera (per Concabella i l'Aranyó). Entre etapa i etapa, una "reconfortant" parada al nostre poble, on s'oferí xocolata desfeta i coca a tots els participants i públic que els volguérem acompanyar. El fort vent que bufava aquell dia féu més difícil la pedalada, en la qual va prendre part gent de tota edat i amb tota mena de bicicletes.

DIA DE LA MONA: El jovent del nostre poble, tan animat en ocasions com aquesta, celebrà el Dilluns de Pasqua amb una excursió al Cel de Rubió, indret escollit des de fa uns anys per anar a menjar-nos la Mona i disfrutar del darrer dia de les vacances de Setmana Santa.

SISTERÓ i PELAGALLS

(Informa: Gemma Marquilles i Tarruella)

Ara, un cop passat l'Aplec, ja podem fer un breu balanç del que ha estat el mateix:

– La missa cantada pel grup de Joves de Bellver, ho varen fer d'allò més bé; ens van deixar a tots bocabadats.

– Tot seguit, el grup d'animació Xip-Xap, varen fer les delícies dels més menuts, amb la seva música infantil.

– Després de dinar, el partit que va enfrontar finalment els equips de Sisteró i Les Pallargues, va acabar amb el resultat de 0-3; guanyà la copa l'equip visitant. Malgrat tot, l'equip de Sisteró va fer una segona part bona.

– A continuació el grup Nevada ens va cantar havanes, que agraden al nombrós públic assistent.

A l'hora del ball ens varen tocar les cançons de més actualitat, bon exemple d'això és la cançó del grup Europe "The final countdown" que traduït vol dir "La fi del compte enrera", i gairebé semblava que la cantaven els mateixos Europe. Aquest dilluns l'orquestra Nevada va venir amb molta marxa.

Després del ball tothom a casa a sopar i a descansar per al dia següent que era dia de treball.

El dia de l'Aplec ja estava pintat el Museu de color blanc, i totes les seves peces netes de pols, el sostre lliure de teranyines, i els vidres nets. També es va fer neteja del cafè, es va escombrar, netejar els vidres, etc.

En Jaume Jovell de Sisteró, en Josep Mª Llovera de Pelagalls, s'estan construint les seves respectives cases, cal dir que també en Josep Mª Bosch de Sisteró ja té la seva acabada. Esperem i desitgem que els dos primers les acabin aviat i que tots tres les puguin disfrutar per molt temps.

Actualment, als nostres pobles s'ha accentuat la manca d'aigua, i ara ens hem de subministrar mitjançant bótes d'aigua.

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa: M^a del Remei Galceran i Solà)

Ja ens ha deixat el fred i amb la primavera ens ha arribat la calor. Els pagesos treballen força, festa i feina, tot sembrant el panís per tenir una bona collita, i també ja comencen de nou els torns del rec. Ara ve la feina!

Des de la inauguració del vídeo local del Casal, s'ha anat passant pel·lícules tots els dissabtes i diumenges. Normalment, el dissabte al vespre fan pel·lícules pels grans o retransmissions de futbol, i el diumenge les pel·lícules van dirigides a la mainada.

Pel febrer, concretament pels vols del Carnestoltes, va fer-se per primer cop la festa de la matança del porc a La Sentiu.

Va tenir força èxit, primer la matança, després tots a fer el mandongo i botifarres i després un bon àpat, tots ben tips i alegres van dir fins a la propera.

Per la Diada del Carnestoltes, com cada any, la mainada de l'escola va fer la tradicional desfilada pel po-

ble tot lluint les seves disfresses per així contribuir a la festa popular, tot alegrant els carrers.

Enguany, hi ha hagut una mica de polèmica pel que fa al vedat del terme, després de reunions i parlar-ne força, s'ha arribat a un nou tracte. S'han canviat els arrendataris del vedat del poble i aquests només podran caçar en mig terme, la resta s'ha deixat pels caçadors del poble, el riu Sió ha servit de límits d'ambdues zones.

Ja fa força dies que es treballa en la carretera de la Ribera del Sió. En primer lloc, els tràmits burocràtics, papers i més papers, ja sigui de permisos, d'expropiacions o de plànols, que com a nota curiosa direm que el total dels plànols pesen 11 quilos; què us sembla? Ara ja les obres s'han posat sobre el terreny i ja s'ha començat les explanacions del nou traçat; per tal de fer això, prèviament s'havien tallat els plataners de l'entrada del poble pel costat del riu Sió. La nova carretera, pel que fa a La Sentiu, passarà per fora del poble i per darrera del cementiri fins a enganxar amb la carretera actual.

Amb motiu de les obres de la carretera, s'ha instal·lat una oficina a la planta baixa de l'Ajuntament per tal de dirigir les obres de més a prop.

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

– El dia 29 de març es va celebrar una missa en record de Julià Farràs, d'Artesa de Segre, que morí en accident. Actualment jugava amb el C.F. Montgai. A la missa van assistir-hi els seus pares, així com tots els directius del Club, jugadors i amics.

– El 30 de març va tornar cap al Japó el Pare Josep Solé, jesuïta, fill de Montgai, de cal Solé i que des de 1960 dona classes de la Sagrada Escripura a la Facultat de Teologia de la Universitat "Sofia" de Toquio. Des de 1978 no havia tornat a Montgai. En aquesta visita, va arribar al setembre de 1986. Durant aquesta temporada ha visitat les famílies i els amics. A més a més, també va passar tres mesos estudiant a Anglaterra a la Universitat d'Oxford. Li desitgem que hagi tingut un bon viatge de retorn cap al Japó i que aviat pugui tornar cap aquí.

– Les festes de Setmana Santa es van celebrar amb tota normalitat; el Diumenge de Rams i el Divendres Sant es realitzaren les tradicionals processons al Calvari. El dia de la "mona" també es va celebrar amb molta alegria i gairebé en tots els voltants del poble, hi havia grups de gent disfrutant de la diada.

– El dia 19 d'abril, dia de Pasqua, hi hagué el bateig de Tomàs-Sebastià Ferrer i Cabeceran. Desitgem moltes felicitats als seus pares i familiars.

DONZELL

(Informa: Josep Rovira)

– El passat dia 22 de març els arrendataris del Vedat van fer el dinar del final de la cacera, van invitar els caçadors de conill del poble i va quedar bastant bé.

– Personal del departament de carreteres de la Diputació han netejat les cunetes de la carretera del nostre poble, de moment ha quedat molt neta i ara esperem que repassaran els punts més deteriorats de la mateixa.

– FECSA ha canviat la línia que conduïa l'electricitat, que era de pals de fusta, per altres de formigó armat però a pesar de la millora, han causat bastants desperfectes als camps que estan sembrats pels quals hi passa la línia, però els qui ho fan es veu que no els importa massa que es malmetin els sembrats.

– La collita aquest any sembla que es presenta bona, de moment, esperem que no passi com l'any passat.

– Ara ja puc anunciar que aquest any tindrem músics per la Festa major; ja estan contractats i serà el conjunt AQUARI.

MONT-ROIG

(Informa: Carme Pijuan i Anguera)

ACCIDENTS: Durant aquests dies Josep Llobet es va veure agafat per la presa de força del tractor en la qual quedà atrapat per la roba del braç; per sort va poder marxar-ne. Ara ja es troba bé.

També la Malena de Cal Marieto ja no porta la mà enguixada. Se l'havia trencada en un incident que tingué a la granja.

MILI: Els nois que fan la mili ja han jurat bandera i després de veure's algun cap de setmana al poble, es van passar amb nosaltres una curta setmana, era el seu primer permís llarg. Sembla que tots dos estan en un bon lloc. Esperem que no tardin gaire en tornar a venir.

TREBALL: A Mont-roig hi ha bastanta gent treballadora. D'ençà del començament de la fàbrica tan coneguda a Cervera LA MAI, dues noies ja hi treballen i d'altres persones ja han fet les proves. Ara la gent tira cap a la capital de la Segarra, mentre que abans la majoria treballaven a Tàrraga. Esperem que s'hi trobin força bé.

JOVENT: Durant aquests dies ha vingut al poble l'anonimat Oorbitg, –promoció de festes–. El jovent es va reunir amb ell per llogar els músics, el que indica que la Festa major segueix endavant i amb una orquestra, que segons l'Oorbitg, té molta marxa.

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

L'Escola Anglo-Francesa durant aquests mesos, i en commemoració al reconeixement pedagògic pel Departament de la Generalitat, ha estat organitzant tot una sèrie d'activitats a fi d'aportar als seus alumnes un millor aprenentatge sobre la vida cultural anglesa i francesa. Un exemple clar són les conferències d'Anglès a les poblacions d'Agramunt i Ponts com també les de francès realitzades a Agramunt i Tàrraga per 4 professors i 6 alumnes francesos de caire diferent al tradicional, ja que es basaren en un diàleg des del començament a la fi. Per altra part, hom pot destacar la nombrosa participació que l'Escola Anglo-Francesa ha tingut en les terceres jornades pedagògiques d'anglès com també en l'Expolangues-París, invitada pel Ministeri de Cultura d'Espanya els dies 27 a 31 de març. Sens dubte, estem orgullosos que el nom d'Agramunt, i en aquest cas per una de les seves institucions, entri a Europa. Per aquest acte es va editar un fulletó amb francès de les activitats que l'Escola pot oferir als estudiants espanyols.

Finalment ens agradaria assabentar-vos de les properes activitats: Així doncs, durant aquest mes de maig, Mister Brian Worsfold -Cap d'Estudis del Departament de Filologia de Lleida- vindrà a fer una conferència amb anglès, i la seva incidència en la vida cultural i econòmica. Alhora, els dies 11, 12 i 13 de juny l'Escola estarà present en el Congrés Nacional de l'Agrupació de Centres d'Ensenyament d'Idiomes que es promociona de forma entusiasta arreu d'Espanya i en l'actualitat compta amb 259 centres associats.

Per altra part, tenim un gran ventall de possibilitats per viatjar a USA, Anglaterra i França que s'ofereixen als nois i noies fins 16 anys i adults amb programes força interessants.

Amb aquesta tònica, i preveient la nova expansió de l'Escola, el Director del Centre fou entrevistat pels mitjans de comunicació nacionals de ràdio i premsa sobre aquest fenomen atípic i creador que és l'Escola Anglo-Francesa, que acull en l'actualitat molts alumnes d'arreu de les nostres contrades.

Mª LLUÏSA VAREA
Professora d'Anglès de
l'Escola Anglo-Francesa d'Agramunt

PROGRAMACIÓ DE RÀDIO SIÓ

DISSABTES:

- 9.45 **Presintonia Ràdio Sió**
- 10.00 **Bon dia.** Magazine Musical que inclou programes com L'escola fa ràdio (1^a i 3ª setmana de cada mes) i Cançons a fons (2^a i 4ª setmana de cada mes).
- 12.00 **Projecte.** Programa que inclou tot tipus d'inclinació musical.
- 12.30 **Minuts Musicals.**
- 1.00 **A tota ciència.** Temes científics a l'abast de tothom.
- 1.30 **Concurs.** Un divertit concurs on des del més petit al més gran poden participar-hi.
- 2.00 **Informatiu de Ràdio Sió.** Recull de les notícies més importants de la vila i la Ribera del Sió.
- 2.45 **Informatius Esportius.** Noticiari esportiu de la vila.
- 3.00 **Música per a tothom.** Gaudeix de la bona música catalana que tu pots escollir mitjançant el telèfon.
- 4.00 **Més enllà de...** Informació general amb clau d'humor.
- 5.00 **Circumferències semifoses.** La millor música Pop-Rock.
- 6.00 **Tal com sona.** Musical.
- 7.00 **"D. I."** Novetats musicals i música disco a tope!
- 8.00 **Apa Siau!** Magazine amb una completa informació sobre TV1 - TV2 i TV3, horòscops i novetats discogràfiques.
- 9.00 **Fi d'emissió.**

DIUMENGES:

- 9.45 **Presintonia Ràdio Sió.**
- 10.00 **Magazine Matí.** Magazine Musical on tu escolleixes la música que més et va!
- 10.30 **Ressò.** Programa Religios del Bisbat d'Urgell.
- 11.00 **Torna Magazine Matí.**
- 11.30 **De mica en mica s'omple la pica.** Programa concurs hiperdivertit on, a més de guanyar bons premis, t'ho passaràs força bé.
- 12.15 **Catamúsica.** Grups i Cantautors dels Països catalans. Llur biografia, actuacions i discografia.
- 1.00 **Musical a l'hora del vermut.**
- 2.00 **Fi d'emissió.**

A més d'assabentar-vos de la programació habitual al 105.5 de la F.M., Ràdio Sió aprofita l'avinentesa per donar les gràcies a totes les institucions i comerços de la vila, que d'una manera o altra han fet i fan que cada cap de setmana estem al peu del canó.

Batudes contra la droga

No fa pas molts anys que quan llegíem a la premsa, o se'ns informava per altres mitjans, que en alguns estats de la capdavantera mundial la gent consumia drogues, ens ho miràvem com un fenomen llunyà inventat per quatre gats dels baixos barris de les grans ciutats, el qual no arribàvem a pensar que algun dia acabés enxampant-nos fermament en l'entrellat de les seves urpes.

Ara, ja hi som al bell mig, i no ens hauríem pas d'enganyar acceptant per les bones que això no és més que un hàbit de caràcter marginal, perquè encara que la marginació de la gent jove sigui un fet, —si voleu qüestionable—, el veritable perill ve per part de les masses; aquestes masses que per molts diversos motius s'han anat introduint dins de l'hàbit de la drogaaddició.

I, què es fa davant d'un problema d'aquesta magnitud? Segons sembla els estats són incapaços de trobar solucions efectives per a erradicar definitivament el mal; perquè, desenganyem-nos, aquestes batudes que es repeteixen un dia i un altre pels carrers de les ciutats engrapant quatre "treballadors" de l'ofici, no hem de caure en l'error de creure que ens acosten a una solució del problema. No, aquest li calen uns plantejaments més reals i no tan propagandístics. Això és com voler apagar el foc ruixant les flames amb aigua. Per altra banda, sembla ser que les arrels del mal són tan fondes que no s'hi pot arribar amb una certa garantia d'èxit. Molts terrenys no són aptes per a aquesta mena d'afers.

Vist així el panorama, tothom hi tenim quelcom a dir i quelcom a fer, però d'una manera més especial encara, les autoritats i governants que entre tots hem volgut que passin al davant per a intentar que la vida de pobles i ciutats sigui cada cop més plaent i lliure de tantes angoixes.

Prou que cal lluitar per a sobreviure, i, a sobre, l'estupidesa humana no para d'inventar-se nous sofriments.

A. PONSÀ

(Mes d'abril de 1987)

NAIXEMENTS:

Ester Torrents i Barrera dia 16 març
Silvia Puigarnau i Coma dia 31 març
Marc Martín i Tella dia 14 abril
Jordi Hernández i Rodríguez dia 24 abril

MATRIMONIS:

Pere-Ramon Gambadé i Lladós i
Anna Mª Areny i Barril dia 4 d'abril

DEFUNCIONS:

Manuel París i París 87 anys dia 4
Maria Balagueró i Viles 79 anys dia 6
Ramon Muixí i Ventura 74 anys dia 14
Bartomeu Carrera i Solé 81 anys dia 21

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia 2	3'8 l/m. ²
Dia 3	7'6 l/m. ²
Dia 7	0'6 l/m. ²
Dia 8	8'6 l/m. ²
Dia 9	5'2 l/m. ²
TOTAL	22'8 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'ABRIL

Màxima del mes	29° dia 27
Mínima del mes	3°, dies 1 i 4
Oscil·lació extrema mensual	26
Mitja de les màximes	22'133
Mitja de les mínimes	7'50
Mitja de les mitjanes	14'816
Mitja mensual a les 8 h.	11'133

L'Observador: Deudat Pont

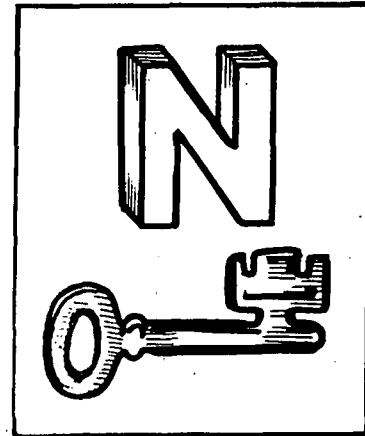
amenitats

SOPA DE LLETRES

B	P	Q	N	A	X	A	Z	A	Y	V
U	A	U	O	V	B	U	W	U	A	B
Y	P	N	E	J	I	O	S	P	U	T
E	I	I	D	I	Z	A	M	A	Y	A
O	F	H	R	U	M	O	M	B	L	I
R	L	F	O	J	R	E	A	Y	O	P
G	A	J	C	T	Q	R	R	T	Q	D
A	U	P	A	I	E	S	I	P	O	A
N	T	I	J	F	O	M	M	A	P	U
O	I	E	T	L	B	E	B	I	E	W
M	N	U	J	A	E	G	A	N	O	E
O	B	O	L	U	R	N	H	R	G	I
A	I	E	I	T	O	R	I	H	P	H
P	S	I	J	A	W	J	A	E	I	A

JEROGLÍFIC

Has guardat les joies?

Localitza, entre les lletres del requadre, els noms de TRETZE instruments musicals aquí representats, sabent que es poden llegir d'esquerra a dreta, de dalt a baix i en diagonal.

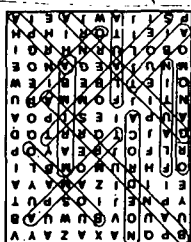
ARITGRAMA

	x		-		=5
x	■	-	■	+	■
	x	2	-		=4
-	■	x	■	-	■
	x		:		=6
=7	■	=6	■	=9	■

L'ACUDIT D'EN CREUS

CREUS - NY - 87

Solució a la Sopa de lletres

Solució a l'Aritgrama

8	=	9	=	7
9	=	8	=	7
7	=	6	=	5
6	=	5	=	4
5	=	4	=	3
4	=	3	=	2
3	=	2	=	1

Solució al Jeroglífic

(Esta - N - sota - CLAU -)
Estan sota clau

DESCOBRIMENT

FUTBOL

Primera Regional - Grup cinquè

Resultats que el C.F. Agramunt ha assolit durant el pas-sat mes d'abril:

Dia 5 U.E. GARDENY 2 - C.F. AGRAMUNT 1

Dia 12 C.F. AGRAMUNT 0 - C.F. AITONA 1

Dia 26 C.F. ALMENAR 1 - C.F. AGRAMUNT 1

El dia 5 d'abril, l'Agramunt va perdre al camp de l'U.E. Gardeny, un dels cués en la classificació; va perdre per tant una bona ocasió per millorar la seva puntuació negativa.

És de destacar que Guixé, jugador local va haver de jugar de porter, ja que París, porter titular, no va poder jugar per defunció del seu avi.

El diumenge següent, es va perdre a casa enfront el C.F. Aitona. Fou el millor partit jugat a casa per part de l'Agramunt, malgrat tot l'Aitona s'endugué, amb molta sort, els dos punts en els darrers minuts de partit.

El diumenge 26 d'abril, l'Agramunt va aconseguir un valuós punt positiu al difícil camp de l'Almenar, rebaixant el compte de negatius a quatre.

L'Agramunt a finals de mes és el 15è a la classificació, amb 24 punts i 4 negatius.

El primer diumenge de maig dia 3, C.F. Agramunt 2 - Atl. Almacelles 2, últim partit jugat.

La taula de golejadors de l'Agramunt, és la següent: Torrelles 11 gols, Carles Escolà 10, Marín 7, Cavaller 5, Sergi 4, Graells i Palomino 2.

BÀSQUET

Campionat Provincial

Resultats del C.B. Agramunt en el transcurs del mes d'abril:

Dia 5 C.B. Bell-lloc 81 - C.B. Agramunt 52

Dia 18 C.B. Agramunt 40 - C.B. Castellnou 34

Dia 26 C.B. Borges 55 - C.B. Agramunt 34

El dia 5 d'abril, a la pista polisportiva de Bell-lloc, el club de bàsquet Agramunt, va ser apallissat pel resultat de 81-52.

Els millors anotadors per part de l'Agramunt foren: Xavier Farreny 17 punts i Ermenegild Farreny 11 p.

El diumenge següent, al polisportiu municipal de casa nostra es va guanyar el Castellnou de Seana, amb un disputat partit per 40-34. Els millors anotadors van ser: Xavier Farreny 16 punts, Andreu Castillo 8 punts i Ermenegild Farreny 7 punts.

El dia 26 d'abril, l'Agramunt va perdre a la pista del Borges Blanques per 21 punts, 55-34.

Els millors anotadors de l'equip de casa nostra foren: Xavier Farreny 12 punts, Antoni Garcia i Romà Serra 6 punts cada un.

Rocio Rey, Campiona de Catalunya de Taekwon-do

El taekwon-do és una de les arts marcial més dures que es practiquen en el món occidental. Rocio Rey fa quatre anys que practica aquest esport que s'està posant de moda al nostre país. Els tres primers ho va fer a Agramunt i el darrer ja a Barcelona on es traslladà per iniciar els seus estudis universitaris. Fa unes setmanes participà per primera vegada, en un campionat oficial amb un resultat espectacular. Va quedar campiona absoluta de Catalunya en la seva categoria de 60-65 quilos.

"Els combats, en taekwon-do, es guanyen amb intel·ligència més que amb tècnica o força. S'ha de tenir una ment molt clara i un gran poder de concentració".

Rocio Rey, la jove agramuntina de 18 anys, Campiona de Catalunya.

La il·lusió de la Rocio Rey està posada en els Jocs Olímpics del 1992 en què el Taekwon-do serà, per primera vegada, esport olímpic. *"En els de Seül ja hi va com esport d'exhibició i a Barcelona ja podran competir per una medalla d'or".* Aquesta és la seva gran esperança: poder prendre part en els Jocs de Barcelona 92 i guanyar-hi alguna medalla. *"M'han dit que he entrat en un bon moment, tant per la meua edat com per les condicions en què es desenvolupa el nostre esport que es veu, des de fa uns temps, molt promocionat".*

Des de fa molt poc temps el taekwon-do té federació pròpia. Abans depenia de la de judo i disciplines associades. Fins als anys setanta era un esport que es practicava quasi clandestinament i era molt menys conegut que el karate del qual en deriva. *"Ara és molt diferent i creiem que li estem guanyant terreny".* Aquest art d'atac i defensa d'origen coreà, *"molt dur, que pot fer bastant de mal",* àdhuc pot arribar a deixar K.O. a l'adversari amb un cop de peu ja que, contràriament al karate en què els cops són simulats en el taekwon-do van de debò. *"A partir d'haver-se convertit en olímpic s'han pres mesures de protecció, i així els combatents anem equipats amb proteccions en diverses parts del cos".*

L'Ajuntament informa

Resum dels acords presos durant el passat mes d'abril:

COMISSIÓ DE GOVERN, celebrada el dia 14 d'abril

Foren examinades i aprovades per unanimitat, les següents Certificacions d'obres:

– Núm. 3 per les obres d'Habilitació de la planta 1^a de Cal Mas Vell per a Casal d'Avis, per un import de 2.425.520 ptes. a favor de Magí Melgosa.

– Núm. 3 i última per les Obres Infraestructura del C. Firal cruïlla Vilavella per un import d'1.359.325 ptes., a favor de Ramon Rodríguez.

– Única per les obres de Vorera Nord Avda. M. Jolonch entre C. Sió i C. Firal per un import d'1.176.553 ptes., a favor de Ramon Rodríguez Morera.

– Fou també aprovat el pagament de les despeses originades pel desplaçament assistència i manutenció dels membres que formaren part del Tribunal d'oposicions que se celebraren el passat dia 9 d'abril amb motiu de l'oposició per una plaça d'auxiliar administratiu.

– A proposta del Regidor de Cultura Sr. Josep Mª Lluch, s'aprovà per unanimitat l'organització dels actes perquè la Flama de la Sardana realitzi una aturada el proper dia 2 de maig, acordant-se la despesa de 20.000 ptes. com aportació econòmica a la Caravana.

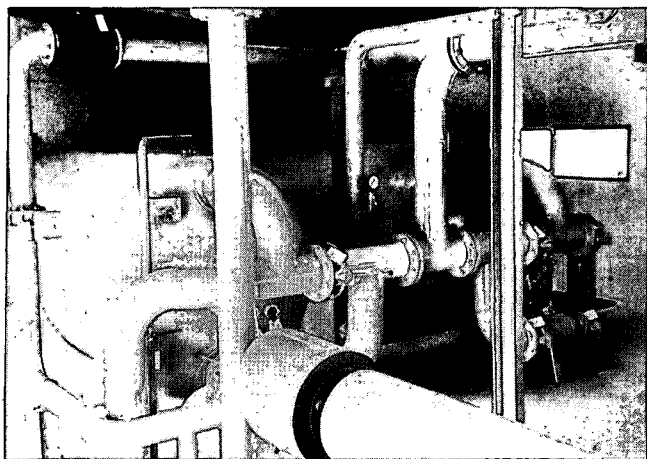
– S'acordà també satisfer a cadascun dels membres de la Corporació l'import corresponent a les despeses de representació (assistència a sessions i delegacions), corresponents als exercicis de 1985/86.

COMISSIÓ DE GOVERN, celebrada el dia 28 d'abril

Diversos assumptes de tràmit, examen i aprovació de sol·licituds de llicències d'obres i factures que es relacionen a part en aquestes mateixes pàgines.

PLE MUNICIPAL, celebrat el dia 24 d'abril

Ultra la lectura i aprovació de l'esborrany de l'acta de la sessió anterior, foren presos els següents acords:

Estació Potabilitzadora.

– Adhesió a la resolució del Parlament de Catalunya i en tal sentit adreçar al seu Molt Honorable President, el següent escrit:

Molt Honorable Senyor:

El sotassinant, Alcalde de l'Ajuntament de la Vila d'Agramunt, assabentat dels lamentables esdeveniments ocorreguts a Barcelona, promoguts per persones totalment alienes a la nostra comunitat i que han suposat, a més d'un inqualificable atemptat als més elementals principis de pau, respecte a les persones i a la convivència ciutadana, una ofensa a l'esperit català i una intromissió inadmissible en la vida del nostre poble, vull manifestar-vos tant a títol personal com en nom de la nostra Vila la més enèrgica protesta i la nostra adhesió a la resolució presa el propassat dia 27 de març del Ple del Parlament que presidiu.

Properament convocaré un Ple, amb la finalitat que la Corporació pugui també manifestar-se en el mateix sentit.

Que visqueu molts anys.

Agramunt, 15 d'abril de 1987.

– Havent superat satisfactòriament els exàmens d'oposició celebrats el passat dia 9 d'abril per al proveïment d'una plaça d'Auxiliar Administratiu, fou nomenat l'aspirant Sr. Pere Mora i Giribet; s'aprovà també la dotació econòmica corresponent.

– Cursar a la Diputació Provincial de Lleida sol·licitud per la inclusió en el Pla de Cooperació Municipal per al 1987 la subvenció corresponent per l'adquisició dels terrenys de La Fondandana i construcció de grades en el Camp Municipal de Futbol. Segons els documents de compromís de compra dels esmentats terrenys i memòria valorada per a la construcció de les grades, el pressupost d'ambdós projectes és de 12.200.476 ptes. i en el cas d'ésser admesa la sol·licitud cursada, la subvenció a atorgar seria de 7.857.690 ptes.

INAUGURACIONS

Durant aquestes últimes setmanes s'ha treballat a bon ritme per tenir finalitzades les obres en l'edifici de Cal mas Vell en el seu termini d'inauguració, prevista pel dissabte dia 23 de maig.

Serà el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, Xavier Bigatà, la personalitat que ha estat convidada a presidir la posta en marxa de les dependències que s'han habilitat en l'edifici del Mercadal. També és previst que el Conseller inauguri oficialment la planta potabilitzadora d'aigua situada en la zona de captació al costat del Canal. Aquesta obra és la primera d'un pla general d'abastiment d'aigua potable, que a més comprèn una nova conducció fins als dipòsits de Sant Francesc, l'arranjament dels mateixos així com el seu cobriment que permetrà, amb l'ampliació de la zona a partir de la compra

que s'ha fet de 10.000 m² de terreny, convertir tot aquell indret en un gran espai públic.

La necessària antelació en la redacció d'aquesta secció, fa que quan arribi al lector, els actes inaugurals hagin tingut lloc. Aquests seran recollits en el proper número de la revista. Amb ells s'haurà posat en marxa una sèrie de dependències al servei dels agramuntins. La cultura i l'esbarjo de la nostra vila hauran guanyat nous espais per poder ser emprats i gaudits per tots nosaltres. Cal Mas Vell farà possible que joves i grans convisquin en aquest gran marc que és la Plaça del Mercadal.

LLICÈNCIES D'OBRES

(18-2-87)

Ramon Seall i Bernaus, per connexió d'aigua potable. Ntra. Sra. dels Socors.

Eulàlia Ingla i Martí, per obres i pintar botiga. Plaça de l'Església.

Antoni Zambrano i Zambrano, col·locar plaques de fibra al teulat del taller. C. dels Teixidors.

Ramon Espinal i Cabeceran, per tancar pati. C. de Pau Casals.

Confeccions Beltran Serra S.A., per desembussar claveguera. Ronda dels Comtes d'Urgell.

(2-3-87)

Salvador Sallés i Sala, per connexió d'aigua potable. Avinguda dels Esports.

Francesca Alcàzar i Rodríguez, connexió de claveguera. C. dels Estudis Nous.

Francesc-Xavier Santamaria i Pasqual, per fer paviment en un trespol de la botiga. C. de Sió.

Ramon Castellà i Riba, construcció d'una xemeneia i un despatx. C. dels Asgous.

Eusebi Sala i Pla, obrir finestra per ventilació dels baixos. Raval de Puigverd.

Joan-Antoni Ibarz i Raluy, per treure un armari empostrat. Avgda. de Catalunya.

Pere Llobet i Balagueró, per arreglar una paret del coral. Costa de la Fassina.

Josep-Maria Solé i Trepas, per canviar la teulada del garatge. Agregat de Montclar.

Sebastià Rodríguez i Carretero, pròrroga permís ampliació edifici. C. del Castell.

Pere Delgado i Morente, per pintar façana del magatzem. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Francesca Alcàzar i Rodríguez, pintar coberts i la reixa de la botiga i col·locar rètol lluminós. C. dels Estudis Nous.

Delfí Jovellar i Mullerat, per col·locar rètol lluminós. Avgda. de Marià Jolonch.

(6-3-87)

Joan Sorribes i Freixes, connexió d'aigua potable casa. Avinguda dels Esports.

Florenci Puig i Isanta, per enrajolar menjador del pis. Raval de Puigverd.

Pere-Ramon Bertran i Cortés, per arreglar el trespol amb emmetxats. C. de Sió.

Joan Bernaus i Ros, construir paret al cobert. C. Firal.

Jaume Tarragona i Utges, reforçar trespol i teulada. Agregat de Montclar.

Pere Boncompte i Molins, per repassar pis i teulada. C. del Canal.

Jaume Areny i Solà, arreglar la teulada d'un cobert. C. del Canal.

(16-3-87)

Comunitat de veïns edifici Caixa de Pensions, per enrajolar la terrassa superior de la casa. C. del Sió.

Josep-Maria Balagueró i Caselles, fer cuina repassar parets i enrajolar. C. del Castell.

Ramon París i Comes, col·locar lloses balconeres, arrebossar i arreglar façana de la casa. Sabateria de Dalt.

Lluís Pons i Martí, arrebossar baixos de la façana i arreglar canalera de la terrassa. Raval de Sant Francesc.

Eulàlia Ingla i Baró, pintar rètol en la façana de la botiga. Baixada del Mercadal.

Com cada any la cantada de les Caramelles davant la Casa de la Vila, va ser dedicada a tots els agramuntins.

FACTURES APROVADES

Pessetes

Bellmunt, arbres	56.840
Reiberco S.A., material enllum. públic	100.247
J. Recasens, material Escorxadador	3.230
P. March, lloguer excavadora	30.800
E.S.A. combustible vehicles municipals	49.211
F.E.C.S.A., enllum. públic i elev. aigües gener... ..	538.419
Comunitat Gral. Regants, pagament 1 ^{er} termini derrama any 87	544.206
Lluís Vilà, plaques guals i altres	48.750
Tallers ZZ, mat. carrosses Reis	941
A. Figueras, material Carnaval	35.280
Chasyr, assegurança velomotor aigües	4.677
Vulcan. Ibarz, reparar rodes tractor	1.159
Sitasa, reparació cloradors dip. aigua	42.370
Roca S.L. material per obres	192.133
Diputació Prov. anunci al B.O.P.	3.178
J. Recasens, material brigada	48.342
Tresor. S. Social, pagam. assegur. gener	251.572
Foment Mercat, quota febrer	5.000

Som a Riella

EL DECÀLEG DE L'UTZA

Aquella nit, l'Utza estava frisós a l'àbsida. Es guaitava les mans i les puntes dels peus i tot indicava que el temps passava lent. Però, de sobte, del fons del convent enrunat arribà la remor de cada vespre: els nois i les noies que, amb la xiulada d'aquell home petit i fornit, pelut i esparracat, havien despertat i, ara, arreu, escampaven la fressa de la seva presència. Els nois i les noies, els xiquets i les xiquetes de la petita i immortal ciutat de Go.

En veure'ls al seu voltant, a l'Utza se li calmà la impaciència. L'Utza aquella nit anava cobert amb una manta de sac i treia el cap per un forat d'enmig. Al centre de l'àbsida, semblava un demiurg.

– Avui no us contaré cap història. Més ben dit, avui us anunciaré els mots que haurien d'il·lustrar les nostres vides des que naixem fins que perim.

En acabar de dir aquests mots, l'Utza sentí com el pit se li inflamava d'unes veus estranyes.

– No compreu mai res si abans no heu acabat de pagar els vostres deutes...

No parlava la boca de l'Utza sinó una d'aquelles veus.

– Si ja teniu un pa a la post, no n'hi vulgueu tenir dos o tres o mil...

I aquelles veus es van succeir les unes a les altres fins a establir una mena de decàleg.

– Si la llebre corre més que vosaltres, és inútil perseguir-la.

– Si la vostra mirada només allarga fins al bosc, no us basquegu de veure el que hi ha darrera seu.

– Si doneu la vostra mà que sigui per fer un amic i no pas un súbdit.

– Si en un cap del carrer plou i a l'altre cap fa sol, no us entossudiu en obrir tot el paraigua: amb mig en teniu prou.

– Si camineu per la platja i, de sobte, us gireu i no trobeu cap petjada dels vostres peus, penseu que la vida és això.

– Si us aboqueu damunt un rec i no reconeixeu la imatge que s'hi reflecteix, vol dir que la saviesa és a favor vostre.

– Si voleu omplir la vostra identitat amb títols de totes menes, penseu que cap d'ells no us serà d'utilitat si l'insomni us rosega la nit.

– Procureu anar sempre amb les mans buides perquè només aquells que no tinguin res seu seran amos de tot...

En arribar a aquest extrem, les veus del cor de l'Utza van emmudir, i aquell home petit i rabassut, pelut i cepat, es va treure la manta del damunt i deixà veure tota la seva misèria. Els nois i les noies, els xiquets i les xiquetes de la petita i immortal ciutat de Go, el contemplaren i tots van quedar com enlluernats per la seva presència. I se sentí una veu adolescent que deia:

– Mireu, mireu: sembla que li surt llum de la seva pobresa!

L'Utza aclucà els ulls i mormolà:

– No hi ha llum. Només hi ha silencis.

I els nois i les noies, els xiquets i les xiquetes de la petita i immortal ciutat de Go se'n van anar a dormir decebuts perquè aquella nit, l'Utza no havia badat boca.

Guillem Viladot